

KYYHKKYNNEN

2/2007

TEOLOGIAN YLIOPIILAIDEN KUVALEHTI
155. VUOSIKERTA

RAHA

YHTEISKUNTAVASTUU?

INTIA

OSTARIPASTORI

SISÄLTÖ

Pääkirjoitus **3** Unelmana vastuullinen yhteiskunta **4** Puheenjohtajalta **9** Sielu hoituu shoppailun lomassa **10** Suhteellisuuspuutarha **13** Mikä vitun asenne? **14** Terveisiä HYY:stä **15** Äänessä **16** Kosminen nauraja **18** Raataja **19** Intia **20** Kolumni **27** Nokittavana **28** Lähetysaarnaaja **30** Nag Hammadin salattua viisautta **31**

Tilaa lehti, joka avaa silmäsi

Perinteikäs Kotimaa on astunut askelen kohti tämän päivän kristillisyyttä. Nyt kutsumme sinut keskustelemaan. Kuka vastaa lasten hätään? Miten Idols-mania vaikuttaa nuorten arvoihin? Kuka puhuu niiden puolesta, joilla menee huonosti? Miten vanhuutesi turvataan? Mikä elämässä on tärkeää? Mikä saa yli 1,5 miljoonaa suomalaista tekemään vapaaehtoistyötä? Uudistunut Kotimaa tarjoaa välineitä uudenlaiseen arvokeskusteluun kerran viikossa ja ympäri vuorokauden internetissä www.kotimaa.fi.

Hyödynnä mahtava tutustumistarjouksemme ja tilaa nyt. Saat näkökulmia elämän iloihin ja suruihin, kasvatukseen, ympäristövastuuseen, uskoon, arkeen ja pyhään.

Puhelimella
numerosta 0207 54 2333

Internetissä
www.kotimaa.fi/uusilehti

Tai tilaa maksuton näyttenumero tekstiviestillä

Lähetä tekstiviesti:
LEHTI KOTIMAA NÄYTE ETUNIMI SUKUNIMI OSOITE,
numeroon: 173176
(Malliviesti: LEHTI KOTIMAA NÄYTE TAUNO TILAAJA
TILAUSKATU 1 00100 HELSINKI)

**Säästä
11,50 e**

TUTUSTUMISTARJOUS (tarjous on voimassa 31.12.2007 asti ja koskee vain uusia tilauksia)

6 kk 29 euroa (25 lehteä, kestopilauksen ensimmäinen jakso).
Norm 40,50 e, **säästän 11,50 e**.
Kestotilaus jatkuu sen jälkeen kestopilaushintaan 81 e
(laskutetaan 2 erässä ä 40,50 e).

TOINEN.

Herätys **06.45**. Tietokoneen käynnistys – sähkö 4,82 c/kWh. Lämmin suihku – vesi 1,44 €/m³. Tuoremehua, maito on mennyt vanhaksi, kahvi mustana, reilun kaupan banaani ja maustamatonta jogurttia – 1,47 €. Hampaiden pesu, wc huuhtelu – jätevesi 1,63 €/m³. Reilu kerros mascaraa ja pari suihkausta hiuslakkaa – Osis-lakka 10 €/plo, hajuvesipilvi – Sergio Tacchinin Feel Good, laivalta 25 €, ja kengät jalkaan – satasen kengät, käytössä kesäkuukausina kaksi vuotta 0,27€/pvä.

Ovi kolahtaa kiinni **08.15**, aurinkolasit silmille – 79 €, käytössä parina kesänä 0,11 €/pvä. Marlboro lights menthol -savuke – 0,20 €/kpl. Muutama juoksuaskel ratikkaan – HKL:n lippu 2,20 €. Myöhässä. Kaksi yliopistonlehtorin pitämää massaluentoa – opettajan palkka 17 €/h. **11.45** Opiskelijalounas ja kahvi mukaan Unicafessa – 2,90 €. Kirjaston myöhästymismaksut kolmesta lyhytlainasta – 3,00 €. Kopiot lukematta jääneestä artikkelista – 0,09 €/kopio.

12.30 työmatka, virkistävästi kävellen. Kolme menthol -savuketta – 0,60 €. Kuuden minuutin puhelu siskon kanssa – 0,069 €/min. Neljä tuntia töissä, alipalkattu toimistoassistentti – 9,5 €/h miinus verot 14%. Välipalaksi jogurtti ja banaani – 1,20 €. Töissä ilmaista kahvia.

Lehden suunnittelukokous Vanhalla **17.20**. Kaksi tuoppia Unicardilla – 3,50 €/kpl. Muistiinpanoja läppäriellä – 799 €, käytössä kolme vuotta 0,73 €/pvä. Tekstiviesti poikaystäväille illan suunnitelmista – 0,069 €.

Asematunnelin ruokakauppa **21.35**. Ostoskärry – 1 € pantti, saa halutessaan takaisin. Luomumaito – 1,17 €/litra. Raejuusto – 0,98 €/200g. Espanjalaiset tomaatit – 1,20€ / 500g. Suomalainen kurkku – 1,39 €/kg. Jäävuorisalaatti 1.99 €/kg. Mandariinit 0,95 €/500g. Estrella-perunalastut 2,19 €/pussi. Soft tortilla 1.89 €/336 g. Tacokastike 1,75 €/230 g. Fetapalat 1,45 €/80 g. Broilerin fileesuikaleet 2,79 €/300 g. Wc-paperi – 1,99 €/6 rullaa. Kolme kuivaa omenasiideriä – 2,39 €/tlk sis. pantit 0,15 €. Ostosten lomassa 13 minuuttia spekuloitua juhannus-suunnitelmista ystävän kanssa – 0,069 €/min.

Bussi kohti kotia **22.05** – HKL:n lippu 2,20 €. Yksiön vuokra Kalliossa 550 €/kk, 18,33 €/pvä, sisältää nettiyhteyden. Poikaystävän tuoma leffa Makuunista 5 €/vrk. Televisio saatu siskolta. DVD-soitin – 129,90 €, käytössä 4 vuotta 0,089 €/pvä. Ruuanlaitto ja leffan katselu – sähkö 4,82 c/kWh.

Nukkumaan **00.20**. Sänky – 499 €, käytössä viisi vuotta, 0,274 €/ yö.

Hinnat sisältävät arvonlisäveron (22%).

Anu Virtanen • Katja Sibenberg

UNELMANA VASTUULLINEN YHTEISKUNTA

EDULLINEN TUOTEHINTA EI OLE AINOA KEINO, JOLLA YRITYKSET KILPAILEVAT ASIAKKAISTA KESKENÄÄN. YHÄ USEAMPI KULUTTAJA ON KIINNOSTUNUT TUOTTEEN VALMISTUSPROSESSISTA. HARVA HALUAA TIETOISESTI TUKEA LAPSITYÖVOIMAA JA KÖYHIEN SORTAMISTA. EETTISYYDEN PUOLESTA OLLAAN JO VALMIITA TEKEMÄÄN UHRAUKSIA.

– Kuluttajat ovat avainasemassa. Haluamme asua paljon energiaa vaativissa omakotitaloissa ja ajaa yksityisautoilla sekä ostaa palveluja ja elintarvikkeita, jotka ovat enemmän tai vähemmän eettisiä, kuvailee **Ville Päivänsalo** systemaattisen teologian laitokselta. Väitöskirjansa hän teki John Rawlsin oikeudenmukaisuuskäsityksestä.

Eettisestä kuluttamisesta on tullut trendikästä. Ympäristöetiikan lisäksi myös kestävä kehitys ja reilu kauppa kasvattavat suosiotaan kuluttajien keskuudessa ja palstamillimetrejä lehtien palstoilla. Ympäristöeettiset elämänarvot eivät enää ole luontoaktivistien ja viherpiipertäjien teoreettista haihattelua, vaan niistä on syntynyt vakavasti otettava vaihtoehtoinen elämäntapa.

EETTISYYS YRITYSMAAILMASSA

Vaikka yksityisen ihmisen teoillakin on merkitystä, kookkain valokeila kohdistuu sinne, missä liikkuvat isot rahat,

eli yritysmaailmaan.

– Jokin aika sitten puhuttiin, että yhteiskuntavastuu ei ole muodikasta, mutta tällä hetkellä ilmoittautujia vastuullisiksi yrityksiksi tuntuu olevan. Kokoomuksen vaaliteema oli vastuullinen markkinatalous; oikeistoleireissäkin lähdetään liikkeelle siitä, että kaikki yritystoiminta on vastuullista, toteaa Päivänsalo.

– Yrittäjyys jo itsessään vastuullista toimintaa. Sitä, että pystyy elättämään itsensä rehellisellä yrittämisellä, pitäisi aina muistaa kunnioittaa.

Yritysten yhteiskuntavastuullisuus tarkoittaa yleensä yritysten oma-aloitteista ja aktiivista suuntautumista toimintaan, jossa otetaan huomioon yritystoiminnan taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristöä koskevat vaikutukset. Kannattavuuden ja voiton maksimoinnin välillä on joskus paljonkin liikkumavaraa.

– Iso kysymys on, miten voittoa ajatellaan tuotettavan. Ja useimmi-

ten kai yritykset lähtevät liikkeelle siitä, että yhteiskuntavastuukeinot ovat taloudellisesti kannattavia ja parhaimmillaan jopa voittoa maksimoivia.

Yhtiöt eivät voi toimia irrallaan yhteiskunnasta ja sen arvoista. Yritystoiminta tähtää voiton tuottamiseen, joten jos kuluttajat eivät ole valmiita maksamaan eettisyydestä, ei yritysten ole mahdollista toimia määräänsä eettisemmin – kuten yritykset niin mielellään muistuttavat. Mutta onko kukaan heistä koskaan ajatellut, että yhteiskuntavastuun voi muuttaa kilpailueduksi ilman, että se vieritettäisiin kuluttajahintoihin?

– Kaikki toimijat voivat kantaa vastuuta yhteiskunnasta omalla tavallaan. Kuluttajalla on periaatteessa paljon vastuuta, mutta hänen voi olla vaikeaa saada ajankohtaista tietoa.

Päivänsalo muistuttaa vielä teorian ja käytännön erosta. Jätteiden kierrättäminen olisi loistava juttu luonnon säilymisen kannalta, mutta

kuinka moni taloyhtiö on tehnyt sen oikeasti mahdolliseksi? Kilometrin kävely matka pahvikasa kainalossa räntäsateessa on omiaan lannistamaan vastaheränneen ympäristöaktiivin. Ja kun opiskelijabudjettikin on mitä on, niin usein päädymme ostamaan vaatteet sieltä, missä "Made in India by child labor"-tuoteseloste jää halvan hintalapun varjoon.

– Aina kun liikutaan abstrakteilla tasoilla, on helppoa ja halpaa olla eettinen. Kun siirrytään käytännön tasolle, on tilanne usein toinen.

YHTEISKUNTAVASTUU EI OLE UUSI ILMIÖ

Yhteiskuntavastuu (YKV) syntyi jo 1970-luvulla Yhdysvalloissa, mutta Suomeen YKV on rantautunut vasta tämän vuosituhannen aikana. Konsultoinnista on tullut miljoonabisnestä ja varteenotettava työllistymisala myös teologeille. Teologi Cai Talvio toimii UPM:ssä yhteiskuntavastuupäällikkönä ja hänen toimenkuvaansa kuuluu yrityksen kehittäminen vastuullisempaan suuntaan.

Päivänsalon tavoin Talviokaan ei halua nähdä yhteiskuntavastuuta yksin yhtiöiden asiana.

– Jos katsoo länsimaiden kehitystä, niin tietynlainen amoraalisuus tai moraalinen tyhjiö on olemassa. Tämä antaa käytännössä enemmän löyhyyttä tehdä mitä haluaa. Haasteet ovat oikeastaan vain lisääntyneet yritysten kannalta. Varsinkin sellaisen, joka haluaa tehdä oikein. Jos asiat halutaan tehdä laadukkaammin, niin kustannukset kasvavat, Talvio pohtii.

– Vastuu on lopulta aina

henkilöillä itsellään. Mikä on sinun vaikutusalueesi, mitä suostut tekemään ja mitä et. Tässä on vuorovaikutteisuutta, joka ei missään tapauksessa poista yksilön tai yrityskansalaisen vastuuta omasta toiminnastaan, varsinkin jos ajatellaan vastuuta teologisessa mielessä, Luojan edessä.

POTKUT HYVÄLLÄ OMATUNNOLLA

Yritykset eivät ole hyvän tekeväisyysjärjestöjä, joissa eettisyys lähtee liikkeelle pelkästä auttamisen halusta tai kategorisesta imperatiivista. Vuoden 2006 osakeyhtiölain mukaisesti yrityksen perimmäinen tehtävä on tuottaa voittoa osakkeenomistajille, ellei toisin määrätä.

Ovatko kaunopuheiset YKV -raportit siis pelkästään yritysten tapa kohottaa julkisuuskuvaansa tai pestä käntensä aiheuttamista ongelmista?

– Myös muut lait säätelevät yritystoimintaa, esimerkiksi työsopimuslaki. Lait määrittelevät reunaehdot,

joiden puitteissa voittoa tavoitellaan. Tuotannollis-taloudellisille irtisanomisille pitäisi olla painavat ja asialliset perustelut.

Irtisanomiset ovat yksityisen ihmisen kannalta traagisimpia yritysten vastuullisuuden mittareita. Mitkä ovat riittävän hyviä syitä oikeuttamaan irtisanomiset? Riittäkö pörssikurssin tai yritystoiminnan kannattavuuden lasku? Minkälaisia velvoitteita yrityksellä on ylipäätänsä työntekijöitään kohtaan?

On syytä huomata, että Suomessa irtisanotut työntekijät ovat harvoin työpaikan menetyksen jälkeen tyhjän päällä. Suomalainen sosiaaliturva tarjoaa edes pienen turvaverkon puun takaa tulleen kriisin keskellä.

– Yhdysvalloissa työntekijän voi heittää pihalle minuutin varotusajalla, varsin laillista ja samalla erittäin ikävää.

Irtisanomisista puhuttaessa Talvio välttelee yksiselitteisiä ja yleispäteviä kannanottoja.

– Työntekijän kannal-

ta irtisanominen on aina tragedia. Mutta on vaikea sanoa, mitä vastuu lopulta on. Irtisanomisissa on aina kaksi peruspalikkaa: ensinnäkin syyt, miksi tuotannon alasajo toteutuu. Jos jollekin annetaan potkut, niin siihen vaaditaan asialliset perusteet.

– Toinen puoli on se, miten irtisanomiset toteutetaan: Tähän kuuluvat muun muassa tukitoimet. Yleisiä käytännön ohjeita on vaikea luoda. Tilanteet pitää katsoa aina tapauskohtaisesti.

EETTISEN VOITON TAVOITTELUA

Eettinen sijoittaminen on rahojen sijoittamista yrityksiin, jotka täyttävät sijoittajan tärkeiksi katsomia eettisiä kriteereitä. Yleisintä ja helpointa tämä on erilaisten eettisten sijoitusrahastojen kautta. Jokaisella pankilla on nykyään tarjota vaihtoehtoja, jotka on valittu kirjavia menetelmiä ja eettisiä normeja käyttäen. Hyvien yleismaailmallisten standardien puuttuessa ei sijoittajan oman perehtyneisyyden tarve ole valit-

tavasti juuri vähentynyt.

Yksi Suomen suurimmista yksittäisistä eettisistä sijoittajista on Suomen evankelis-luterilainen kirkko, jolla jo vuonna 2005 oli 550,5 miljoonan euron eläkerahasto. Tätä rahastoa varten on olemassa monipuoliset sijoitustoiminnan eettiset ohjeet, joita uudistetaan parhaillaan. Viimeisen, vuodelta 2005 olevan tilaston mukaan ohjeistus ei ainakaan ollut heikentänyt tuottoa. Edeltävän vuoden aikana kirkon rahaston keskituotto nousi peräti 9,6 prosenttiin, samalla kun yksityistä työeläkeyhtiöistä parhaimman tuloksen saanut Etera pystyi vain tuotto prosenttiin 8,7.

ONKO KIRKOLLA JOTAKIN PEITELTÄVÄÄ?

Kirkon tulisi olla – ainakin teoriassa – eettisyyden mittapuu, joka toimisi vertailukohtana kaikille muille organisaatioille. Olisikin kiinnostava tietää, miten yhteiskuntavastuu todella toteutuu kirkon sijoitustoiminnassa. Kysymys jää kuitenkin ilmaan, koska kirkon vastuul-

lisesta talousosastosta kukaan ei suostunut antamaan haastattelua Kyyhkyselle.

Kaikkiin kuviteltavissa oleviinkin kysymyksiimme vastaava raportti on kuulemma luettavissa netissä joskus kuukauden päästä. Voi vain mieltä mikä tilanne olisi, ellei *avoimuus* olisi kirkon sijoitustoiminnan eettisten ohjeiden ylimpänä kohtana.

Kirkolla ei ole varaa nukauttaa omissa eettisissä ylemmydentunteissaan. Kirkon sitoutuminen esimerkiksi energia-, ympäristö- ja henkilöstöpolitiikan joihinkin alueisiin herättävät keskustelua syystäkin. Kokonaisuutena yhteiskuntavastuun pitäisi olla luonnostaan osa kirkon toiminta-ajattelua.

Mielenkiintoista on myös pohtia miten paljon kirkko todella eroaa yrityksistä puhtaasti sijoitustoimintansa pohjalta. Vaikka millä tahansa eettisellä kriteerillä minimoitaisiin sijoituskohteiden haitalliset sivuvaikutukset, sijoittamisessa on aina viime kädessä kyse tuoton haalimisesta.

– Jos sijoittaja haluaisi

todella olla eettinen, niin tulosten kannalta olisi kannattavampaa lahjoittaa esimerkiksi Unicefille tai KUA:lle. Erona on toki se, että sijoitusrahastoissa voi yrittää saada voittoa edes jollain tapaa eettisesti, Päivänsalo huomauttaa.

Vuoden 1999 eettisen sijoittamisen ohjeistuksen mukaisesti kirkko kannattaa yritysten laaja-alaista vastuuta. Kirkon internetsivustolla mallin mukaista ajattelua kuvataan seuraavasti: "Yrityksen tehtävä on edistää

yhteiskunnan hyvinvointia ja elämänlaatua. Pitkällä tähtäyksellä vain kannattava yritys pystyy tähän."

– Kirkko sijoitustoiminnassa kannattaa tätä laajan vastuun näkemystä, mutta odottaako se, että yrityksetkin kannattaisivat sitä? Sijoittajat ja yritykset ovat kuitenkin hieman eri asemassa.

Edes laaja-alaisesti yhteiskuntavastuuseen panostavien yritysten kannalta eettinen sijoittaminen ei ole ongelmatonta. Vaikka Amerikassa jopa 10–15 % sijoituksista tehdään nimellisesti eettisinä, kriteerit, joilla eettisyyttä mitataan, ovat hyvinkin erilaisia ja osittain vielä lapsen kengissä.

– Pääseminen eettisten sijoittajien listalle ei voi perustua tyhjän päälle, mutta joisain esimerkkitapauksissa se nojaa pitkälti mielikuvan varaan, muistuttaa Päivänsalo.

Talvio kertoo esimerkiksi kansainvälisten indeksien ongelmallisuudesta: UPM:n vertailutuloksiin vaikuttaa muun muassa se, ettei yritys järjestä työntekijöidensä lapsille päivähoitoa, kuten Amerikassa on tapana.

– Yhteiskunnat ovat erilaisia ja yritysten vastuu niissä vaihtelee. Eettisellä sijoittamisella ei ole vielä tarpeeksi painoarvoa, jotta yritys voisi laskea sen varaan, Talvio huomauttaa.

Päivänsalo tuo esille irtisanomisuutisista tutun ilmiön. Kun yritys ilmoittaa rohkeista irtisanomispäätöksistä, lähes aina yhtiön pörssikurssi nousee. Harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta sijoittajat tuntuvat pitävät yritysten "pahan pojan maineesta."

– Optimaalisiin strategia kannattavuuteen voisikin olla sijoittajiin päin mahdollisimman kovis ja yleisöön mahdollisimman pehmo.

KOHTI EETTISEMPÄÄ "MUUMIELÄMÄÄ"

Yritysten arvioinnissa voidaan käyttää myös negatiivisia kriteereitä. Tällöin suljetaan sijoituksilta joitakin aloja kuten uhkapelit ja asekauppa sekä alkoholi- ja pornoteollisuus. Yritystoiminnan haitoista karsitaan kuitenkin näin vain jäävuoren huippu, ja silti voidaan kyseenalaistaa, onko näitäkään aloja kohtuullista pitää yksiselitteisen epäeettisinä?

Onneksi Päivänsalolla on antaa edes yksi sijoitusvinkki meille kaikille osakesalkujemme eettisyyttä pohtimaan heränneille. Euroopan komission uusi Vastuullinen yrittäjyys -raportti antaa kiitosta Suomessa erityisesti Muumimaailmalle.

– Alun perin pelättiin, että yritys joutuisi täysin kaupallistamaan kaikki muumiarvot, mutta raportin mukaan näin ei ole käynyt, vaan siellä pystytään kokonaisvaltaisesti elämään eettistä "muumielämää".

Miika Lahti ja Heikki Leskinen
Kuvat: Joska Pyykkö ja Kristian Häkkinen

GALLUP

Millainen eettinen kuluttaja olet?

Hanna Muukka, systemaattinen teologia

"En niin hyvä kuin haluaisin olla, mutta yritän ostaa reilua kauppa ja luomua."

Aappo Laitinen, kirkkohistoria

"Hyvän päivän eettinen kuluttaja."

Kari Koskinen, valtio-oppi

"Aika huono. Ideana se on nätti, mutta hinta ratkaisee loppupeleissä."

Heikki Leskinen
Kuvat: Kristian Häkkinen

FAKTALAATIKKO

MITÄ ON YKV?

YKV:ssä yhteiskunnan eri toimijat pohtivat ja ottavat vastuuta vaikutuksistaan yhteiskuntaan. Jotta toiminta olisi todella vastuullista, siinä pitäisi noudattaa hyve-eettistä minimiä, eli toimia lainsäädännön edellytyksiä paremmin. Monet toimijat näkevät YKV:n myös velvollisuusestien kautta. Median keskustelussa YKV:stä vastuu työnnetään helposti puhtaasti yritysten niskaan, missä tapauksessa YKV tarkoittaa lähinnä voiton tuottamisen reunaehtojen pohtimista.

TEOLOGIEN YKV

Myös TYT on hiljattain julkaissut oman YKV-raporttinsa, jossa arvioidaan järjestön toimintaan liittyviä taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristövastuita. Raportillaan TYT rohkaisee muita yhteiskunnan julkisia organisaatioita, yrityksiä sekä etenkin kirkkoa arvioimaan toimintaa vastuullisuuden näkökulmasta ja viestimään siitä.

Raportti on luettavissa osoitteessa:
<http://www.tyt.fi/yhteiskunta.php>

SUTINAA

Auringon palattua virkistämään mieltä huomaa kuinka kaikilla on kevättä rinnassa. Olkkarissa kuulin, kuinka tenttiin lukemisesta ei tule mitään, koska ajatuksissa on koko ajan vain pojat ja seksi. Näin se vaan on. Kevään myötä pariutumisieetti kasvaa huomattavasti siitä mitä se on ollut pimeän talven ajan. Loogisena seurauksena deittailu astuu kuvioihin.

Uuteen ihmiseen tutustuminen on ihan järjettömän hauskaa. Ainoa varjopuoli siinä, näin opiskelijana, on se, että siihen saa tuhlettua yllättävän paljon rahaa. Kahvittelu, leffassa käyminen, keilaaminen, mikä tahansa ajanviete tutustumisvaiheessa vaatii rahaa – vielä kun ei tunne niin hyvin, että haluaisi tavata jommankumman kotona. Joku teki joskus laskelmankin siitä, kuinka paljon herrasmiehenä saa rahaa kulumaan, mikäli tarjoaa daamilleen hauskan illan. Naisilla on siis helppoa: mies maksaa, eikä itsellä ole hätäpäivää. Deittailuhan on siis kivaa, jopa kannattavaa – vai onko?

Empiirisesti olen todennut, että ei todellakaan ole helppoa ottaa vastaan sitä, että toinen haluaa tarjota kaiken. Pieni feministi sisälläni alkaa kirkua, ellen saa itse maksaa omia kahvejani. Toki on mukavaa silloin tällöin nauttia siitä, että mies tarjoaa, mutta liika on liikaa. Tällainen tilanne voi tulla vastaan esimerkiksi silloin, kun toinen osapuoli käy päivätöissä ja toinen opiskelee. Työssäkäyvä haluaisi tehdä kaikkea kivaa deittinsä kanssa – rahasta se ei ole kiinni – kun opiskelijakin haluaisi nähdä, mutta rahaa ei ole, eikä halua heti täysin elätkisikään heittäytyä.

Oma urasuunnitelmani on jo pidempään ollut se, että minusta tulee edustusvaimo. Kohdattuani kuitenkin edellä mainitsemani tilanteen aloin miettiä uudelleen sitä, että ehkä minun kuitenkin pitäisi hankkia itselleni ihan oikeakin ammatti. Jokin minussa taistelee sitä vastaan, että olisin täysin toisen ihmisen varassa. Itsetyytyväisyyteni nousi kohisten tajutessani tämän seikan. Yhtä kokemusta viisaampana voi taas suunnata deittimaailmaan ja nauttia keväästä täysin rinnoin. Suosittelen samaa lämmöllä kaikille!

Anni Mäkinen

PAPPISLIITTO PRÄSTFÖRBUNDET

SINUN TUKENASI OPISKELUSSA JA TYÖELÄMÄSSÄ!

Suomen kirkon pappisliitto on pap-
pien, lehtoreiden, teologian maiste-
reiden ja kandidaattien sekä teolo-
gian opiskelijoiden ammattijärjestö.
Jäsenenä on yli 90 % maamme
papistosta ja noin 1000 opiskelijaa.

Jäsenenä saat neuvontaa ja
koulutusta työllisyysasioissa.
Muita jäsenetujamme ovat mm.
matkavakuutus sekä Crux-lehti.

Pappisliitto kuuluu yhdessä
Kanttori-urkuriliiton kanssa Akavan
kirkollisiin ammattiliittoihin, AKlin.

Liiton opiskelijatyöstä vastaa
opiskelijasihteri
Sanna Ylä-Jussila
puh. (09) 150 2455
sanna.yla-jussila@akiliitot.fi
Kotisivu: www.pappisliitto.fi

**Opiskelijoille liiton
jäsenyys on ilmainen!**

SIELU HOITUU SHOPPAILUN LO

LOMASSA

KAUPPAKESKUSPAPIN TYÖPÄIVÄÄN KUULUU TRENDIKAHVILAN KULMAPÖYDÄSSÄ ISTUSKELUA, LIIKKEISSÄ PYÖRMISTÄ JA IHMISTEN KOHTAAMISTA. NAISSET OVAT LÖYTÄNEET KAUPPAKESKUKSEN HILJAISUUDEN KAPPELIN MIESPARKIKSI, JONNE VOI JÄTTÄÄ KAUPPOISSA KIERTELYYN KYLLÄSTYNEEN SIIPAN SHOPPAILUN AJAKSI. ITÄHELSINGISSÄ OSTARIKAPPELIN VAPAAEHTOISTEN KANSSA RUKOILEMINEN AUTTAA AHDISTUKSEEN.

Valtava kauppakeskus Espoon Matinkylässä on käärittynyt sisältä yltymäri helevihreään omenakuviointuun muoviin. On kulutusjuhlaan innostavan ostoskarnevaalin aika, Ison Omenan vastine "hulluille päiville".

Karnevaalista huolimatta kauppakeskuksen bulevardin on rauhallinen ja viileän tyylikäs. Kukaan ei töni, säntäile, eikä revii alennustuotteita käsistä.

Keskusaukion trendikääseen kahvilaan astuu karunkomea samettitakkinen nuorimies sokeripala kaulassaan. Hän on **Petteri Kerko**, kauppakeskuspappi, joka päivystää usein kahvilan kulmapöydässä ohikulkijoiden ulottuvilla.

Petteri Kerko tarjoaa etiopialaista mokkaa ja istuu vakipöytänsä bulevardin hälinään.

Kuinka kirkko oikein sopii tänne markkinahumuun?

– Niin, ehkä tämä on haastava toimintaympäristö, Kerko pohtii.

– Seurakunta haluaa tuoda läsnäoloviestin. Jos ihmiset eivät tule kirkkoon, niin mennään sitten sinne missä ihmiset ovat.

Petteri Kerkon työmaana on koko "pieni kaupunki" ja sen yli sata liikettä. Kauppakeskuspappi on asiakkaita varten, mutta hän toimii myös ostarin työpaikkapappina. Tyypilliseen työpäivään kuuluu kahvilanpöytävastaanoton lisäksi käytävillä kiertelyä ja ihmisten kanssa jutustelua.

– Saatan poiketa muutamaan yritykseenkin, Kerko kertoo.

– Tässä työssä saa olla paljon sellaisten ihmisten kanssa, jotka eivät tule kirkkoon. Saan olla seurakunnan viestinviejänä kaupallisessa ympäristössä.

Petteri Kerko näkee, että seurakunnan toiminta ostosparatiisissa on vastakulttuurin, tässä tapauksessa kirkon, ilmestymistä kaupallisuuden keskelle. Se tuo Kerkon mielestä myös viestiä siitä, että kirkko on kiinnostunut ihmisten arjesta.

Kappeli onkin näkyvästi esillä kauppakeskuksen elämässä. Petteri Kerkon kanta-pöydän taustalla näkyy valtava mainostaulu, jossa jättikokoinen Petteri Kerko toimittaa asiakkaat tervetulleeksi Hiljaisuuden kappeliin.

KESKI-ikäiset miehet parkissa

Hiljaisuuden kappelissa kauppakeskuksen toisessa kerroksessa on nimenmukaisesti hiljaista. Vapaaehtoinen seurakuntalainen **Tiina Hietala** istuu kappelin aulassa ja odottaa kävijöitä.

Päivittäiset rukoushetket vetävät väkeä, muuten kappelissa on autiota, Hietala kertoo. Tänäpäin on kahdessa tunnissa käynyt kuulemma ennätyselliset kuusitoista vierailijaa.

Violetisävyinen kappeli houkuttelee viivähtämään, lepuuttamaan jalkoja ja silmiä. Alttarilla on kaksi kynttilää, violetit kukat ja risti. Lattialle alttarin eteen on asetettu ikoni ja tuohus. Pienen huoneen täyttää liplatus. Kastemaljalle tarkoitettussa telineessä solisee vesi.

Tiina Hietala sanoo toimivansa vapaaehtoisena Hiljaisuuden kappelissa, koska hän haluaa olla seurakunnan elämässä mukana. Hietala on tällä hetkellä työtön, joten vapaaehtoistyö tuo tervetullutta sisältöä päivään.

Hietala kertoo, että Hiljaisuuden kappelissa poikkeavat ihmiset haluavat keskustella asioista laidasta laitaan. Jollakulla on alkoholiongelmia, toisella ihmissuhteissa mättää. Tai sitten on iloisia asioita, niillekin kaivataan kuulijaa.

Kappelissa järjestetään toisinaan myös pieniä tilaisuuksia, esimerkiksi kastejuhlia.

– Joskus äiti ja tytär ovat tuoneet isän tänne hoitoon, kun tämä ei kestä shoppailla. Joskus kun olen katsonut kappeliin, siellä istuu kerralla kolmekin keski-ikäistä miestä, Tiina Hietala naurahtaa.

KATUKAPPELISSA RUKOUS KANTAA

Tuulipukuihin sonnustautuneet itähelsinkiläiset raa-
haavat sateessa S-marketin

muovikasseja ja mäyräkoirittain olutta. Merihenkisistä kaljakuppilasta leijaillee siniharmaa tupakansavu.

Halpismaateketjua vastapäätä raskastekoinen ovi avautuu Vuosaaren seurakunnan Katukappeliin kauppakeskus Columbuksessa. Kappelin toimistossa istuu kolme eläkeikäistä vapaaehtoistyöntekijää, joista yksi on 78-vuotias **Eeva Tuovinen**.

– Ihmiset eivät mene kirkkoon, mutta tänne on helppo livahtaa. Tänne on lyhyt matka, Eeva Tuovinen pohtii.

Vapaaehtoistyössään Eeva Tuovinen kertoo kohtaavansa kaikenlaisia ihmisiä.

– Aika paljon on mielenterveysongelmaisia, he haluavat jutella.

Ihmisillä on Tuovisen mukaan kova tarve ruukoilla. Keskusteluissa on esillä ahdistus ja hätä.

Miten vapaaehtoiset osaavat auttaa?

– Rukoillaan, keskustellaan. Eihän meillä ole mitään muuta kuin Herran apu, Eeva Tuovinen pohtii.

– Eihän minulla olisi mitään annettavaa, ellei mulla olisi uskonasiat selvinnyt. Koen myös Pyhän Hengen läsnäolon todellisenä.

Oven ulkopuolella kulkee humalaista porukkaa. Onko Katukappelissa turvatonta?

– Joskus on, voi olla joku huumeessa, Tuovinen kertoo.

Vuosaaren vapaaehtoisten mielestä Katukappeli on kuitenkin mukavampi paikka kuin Ison Omenan ostaripyhäkkö. Vuosaareissa ollaan ihmisten tasalla, keskellä hälinää. Ison Omenan kappeli on vuosaarelaisten mukaan liian eristyksissä, poissa ihmisten reitiltä.

Rouvia ihmetyttää myös Ison Omenan kokopäivätoiminen kauppakeskuspappi.

– Onko hänellä työtä sitten? Katukappelin vapaa-

ehtoinen työntekijä **Raili Rintamäki** ihmettelee.

Ovesta poikkeaa sisäle keski-ikäinen **Johanna**. Hän kertoo saaneensa vapaaehtoisilta apua kun elämä oli kriisissä, ja on pitänyt tapanaan sen jälkeen käydä moikkaamassa tuttuja ohi kulkiessaan.

Johanna sanoo olevansa tyytyväinen vapaaehtoisten apuun. Pappia hän ei Katukappeliin välttämättä kaipaa.

Rukous on Johannallekin tärkeää. Hän polvistuu Eeva Tuovisen kanssa alttarille. Naiset painavat päänsä, kuuluu hiljaista muminaa.

Ulkona merituuli paiskoo vettä. Lauantai-iltapäivä hämärtyy, ja kappelin raskas ovi suljetaan taas yhdeltä viikolta.

Kaisa-Elina Rinkinen

Kuva: Kristian Häkkinen

Hiljaisuuden kappeli kauppakeskus Ilossa Omenassa

avoinna ma-pe kello 12-18 ja la kello 11-15.

Ohjattu hiljentymishetki arkisin kello 12.

Katukappeli kauppakeskus Columbuksessa

avoinna ma-pe kello 12-18 ja la kello 12-14 vapaaehtoisvoimin.

Pappi tavattavissa torstaisin kello 16-17.

TOINEN KOHTAUS: VÄENPALJOUS

Tuuli föönasi suhteellisuuspuutarhaa. Talvi oli taiteltu nippuun ja aurinko oli jo ampunut lumen puroiksi ja puihin lehdeksi. Puutarha kahisi onnellisena ja minä olin päättänyt yllättää aamun katolta. Kiipesin ruosteiset tikkaat köynnösten läpi ja hiivin savupiippujen vierustoja katon harjalle. Sääkset piikittelivät minua ja nauroivat joukolla päälle, mikä oli minusta hauskaa, koska hyttyseläinten odotettavissa oleva elinikä on ”biologien mukaan” noin vuorokausi. Sitä paitsi Luoja oli jo lähettänyt horisonttiin punaiset enkelinsä tiedottamaan luomakuntaa uuden päivän saapumisesta: TÄHÄN KOHTAAN VALMISTUU AURINGONNOUSU, RAKENNUSTYÖT VALMIINA TUNNIN SISÄLLÄ. Olin askelen edellä.

Aamun valmistuttua siirryin hymyssä suin katolta puihin katsomaan, miten puutarha tulee toimeen sitä uhkaavan kauneuden kanssa. Kaikki olivat vielä nukkumassa; kuka kiven takana, kuka sammalen alla. Toiset perheineen ruohossa, siivekkäät aidoilla ja homeisissa pönttö-kodeissa. Suhteellisuuspuutarhurin työ on oikeastaan varsin yksinäistä, ellei kasveja ja tiettyjä järkensä menettäneitä eläimiä lasketa seuraksi. Mutta kutsumus raahaa minne haluaa, ja jos sitä aikoo vastustella, irtoaa ruumis sielusta ja nämä onnettomat lesket heitetään Uuteen Jerusalemiin pitkään jälki-istuntoon.

Seesteinen aamu lakkasi, kun ihminen(!) tuijotti minua maapallon kokoisilla silmillään. Ennenkuulumatonta! Katse oli niin onntto, että päässä täytyi puhuttaessa resonoida tuhansien desibelien meteli. Hän ei onneksi kuitenkaan sanonut mitään. Puutarhassa ei ollut koskaan käynyt ihmisiä, mutta tänään oli selvästi alkanut uusi maailman aika. Kaikkialla nimittäin kuhisi sielullisia – pieniä ja suuria ja iloisia ja surullisia ja äännekkäitä ja hiljaisia. Taivas kaiketi tietäisi mistä nämä kaikki ihmeelliset olennot olivat tulleet, mutta tänään en osannut esittää sille kysymyksiä.

Kuljin puutarhassa kuin unessa ihmeellisten ihmisten seassa. Aikuiset rakensivat nurmikossa legoilla ja kolmannen vuosituhatmerirosvot hyppivät salkkuineen puissa. Rekkamiehet leikkivät nätisti kotia. Kukaan heistä vastaavista lapsista ei ehtinyt kertomaan minulle, mitä täällä oikein tapahtui, koska heillä oli täysi työ varjella silmäteriään jatkuvilta kidnappausyrityksiltä. Kun porvarivaivat väittelivät valtion vaippapolitiikasta, olin menettää jätättävän järkeni ja vetäydyin omenapuiden alle istumaan.

Siellä viereeni horjahteli sympaattinen aikuinen, joka kertoi osaavansa jo hyvin kävellä ja lukea plus laskea kymmeneen. Hänen nimensä oli Lordi ja hän kertoi, että hänen nuorempansa (äiti ja isä) olivat piknikillä sadan metrin päässä, tuolla he vilkuttivat kesänkeltaisissa potkukoussuissaan. Iloinen äiti voiteli Lordin pankkivirkailija-siskolle tomaattileipää ja tuunasi greipistä mehun. Isä otti salaa huikkaa tuttipullostaan ja itki koliikkiaan. Lordi hyppeli perjantaipäivän vimmassa, vilkutti minulle hyvästiksi ja lähti puutarhan ääriin metsästäämään leikkikavereita hurjiin seikkailuihinsa. Hänen nuorempansa konttasivat perässä kulmat kurussa: Tästä seuraa tuhat aamua arestia!

Petri Vähäsarja

Erinin terveiset Teologian ylioppilaille TOP 3

1. Säilytä se, mikä sussa on makeeta.
2. Elä omien periaatteiden mukaan
3. Älä huolehdi töiden saamisesta, sillä maailma on täynnä muita samanlaisia ihmisiä, joiden kanssa tuut lopulta tekemään bisnestä. Tai ainakin on se yks sektori.

-MIKÄ VITUN ASENNE?

KATOLINEN KIRKKO OPETTI EX-NYLON BEATIN ERININ ARVOSTAMAAN ITSEÄÄN. TÄTÄ HÄN KOROSTAA MEILLE ARVIOIDESSAAN OMAA USKONNOLLISUUTTAAN KILPAILUHENKISESSÄ NYKY-YHTEISKUNNASSA.

Erin Anttila on täynnä positiivista energiaa saapuessaan haastatteluun. Opiskelut pop-jazz -konservatoriossa ovat käynnissä, oma levy valmisteilla ja kaksi Nylon Beatin come back -keikkaa tulossa kesällä.

Taustalla on myös naimisiinmeno ja takana vuosi Irlannissa, jossa hän on myös syntynyt ja elänyt ensimmäiset vuotensa. Vieraassa maassa oleskelun ja oman katolisen uskon hän katsoo antaneen näkökulmaa suomalaiseen kulttuuriin.

– Suomessa uskonto on henkilökohtainen juttu, ja sen tuputtamista pelätään.

Tämä ei ole ristiriidassa katolilaisuuden opetusten kanssa, sillä Erinin mukaan myös katolilaisuus opettaa henkilökohtaista uskoa.

– Ensimmäisenä on omat aivot. Kaikkein tärkeintä on itsetutkiskelu ja omantunnon puhdistuminen. Erin tarkastelee myös ihmisten uskonnollisuutta tästä näkökulmasta.

– Ihmisessä on luonnostaan jonkunlainen moraalit. Toiset vaan oppii

sen eri kautta. Sama se on mitä kautta sen oppii. Mua ärsyttää jos sanotaan jollain uskonnolla olevan yksinoikeus moraalisiin.

Eri uskontojen väliltä Erin kuitenkin valitsee mieluiten katolisen näkökulman moraalisiin.

– En mä tiedä onko mä edes hyvä katolilainen, mut ainakin oon pyrkinyt elämään saamieni oppien mukaan. Se on mulle niin vahva kulttuurinenkin juttu.

Omaa elämäänsä Erin katsoo mietteleeäänä:

– Tällä hetkellä mä oon semmosessa cross-roads -vaiheessa, mutten etsiskele aktiivisesti. Luotan, et kyl kaikki vastaukset tulee sit lopulta, elämän kautta. Musiikki auttaa häntä löytämään tämänkaltaisia elämän huolettomampia puolia.

– Musa on rentouttavaa. Toiset artistit halu keskittyä musiikin kautta kaikkeen ahdistukseen elämässä, mut mä en oo semmonen ihminen.

Musiikkimaailman Erin näkee tänä päivänä muutenkin rankempana kuin Nylon Beatin perustamishetkellä v.1995.

– Jonna lähetti mulle jo Irlannissa ollessani tekstarin, jossa se kertoi julkisuuden muuttuneen helvetiksi. "Ei voi mennä enää ees baariin, kun jengi ottaa kamerakännykällä kuvia. Et varo kun tuut takas."

Ihmisten arvostusten

Erin näkee myös muutuneen radikaalisti.

– Aikasemmin oli semmonen kiltin tytön paine, mut nyt on toispäin. Pitää olla kova muija ja asennetta. Mut mikä vitun asenne? Mä en tajuu sitä. Miksei naisia voi olla myös muissa naisellisuuksien kategoriissa? Julkisuudessa ja populaarimaailmassa on muutenkin vaikea olla oma itsensä, kun muut yrittää roolittaa sua koko ajan. Se vaatii itseltään kovaa työtä, et osaa pysyä omana itsenään.

Tällaisessa jatkuvan kilpailun ja itsen uudistamisen ilmapiirissä Erin näkee oman arvojen ja periaatteiden pitämisen hyvin vaikeana.

– Oma mielipidettä täytyy tarkastella. Täytyy miettiä, et onks se sun oma mielipide, vai jonkun muun. Sitä kantsii miettiä. Omat arvot kannattaa pitää.

Omalla kohdallaan Erin noudattaa mottoa "Älä usko itseesi, vaan siihen mitä teet". Tällä hän haluaa kritisoida nyky-yhteiskunnassa vallitsevaa itsekeskeisyyttä.

– Irlannissa musta oli hienoa olla tuntemattomana ruuhkajunassa, jossa en saanut edes istumapaikkaa. Ihmisen täytyy muutenkin kokeilla erilaisia asioita, jotta osaa arvostaa sitä, mitä hänellä on.

Miika Sahamies

Kuva: Joska Pyykkö

TEHOKKUUDEN HIRTTOSILMUKASSA

Ylioppilaskuntamme pohtii tulevaisuuttaan. HYYn strategiaa päivitetään ja haasteena on vision kirkastaminen. Mikä olisi riittävän kunnianhimoinen tavoite omalle ylioppilaskunnallemme? Miten olisi positiivisin keinoin ihmisiä kannustava yhteiskunta ja hyvinvoiva, tässä ajassa kiinni oleva opiskelijalle maksuton yliopisto?

Visiota ja keinoja sen saavuttamiseksi onkin syytä pohtia, sillä korkeakoulukenttä elää pelottavan kiivastahtisten muutosten aikaa. Ellei ylioppilaskunta luo pian omaa näkyään paremmasta huomisesta, jää se täysin putkiaivoisten selvitysmiesten riepotehtäväksi. Ensin opintoaikoja rajattiin, seuraavaksi tehokkuusajattelun tulilinjalta on koulutuksen maksuttomuus, yksi sivistysyliopiston kulmakivistä. Opintorahan korotus näyttää sentään menevän läpi jossain muodossa, skeptisimmät tosin odottelevat siihen viime hetken liennyttäviä muutoksia. Erään puolueen taholta väläytettiin niinkin mestarillista ideaa, että opintotukikausien määrää vähennettäisiin loppupäästä sen verran, että säästöneillä varoilla voitaisiin kattaa 15% tasokorotus. Timanttia, sanoisin.

Valtion ja julkisen sektorin toiminnasta tekee surkuhupaisaa jatkuva yksityisen sektorin epäonnistunut apinointi. Kymmenen vuotta näyttäisi olevan aika, jossa valtion virkamiehet onnistuvat sovittamaan yritysmailman trendit julkisen sektorin malleiksi. Tästä seuraa se, että bisnesskenen kuuminta hottia olleet filosofiat rantautuvat (tai ehkä osuvammin haaksirikkoutuvat) julkiselle sektorille vasta siinä vaiheessa, kun yrityselämä on jättänyt ne taakseen vanhentuneina ja toimimattomina. Esimerkkinä tästä plagioinnista on tulosjohtamisen mallisovellus, uusi palkkausjärjestelmä, tutummin UPJ, josta kirkkokaan ei valitettavasti osannut pysyä erossa. Tämän hetken oivallus – koko organisaation oppimiseen perustuva, innovaatioihin kannustava älykäs ja vastuullinen johtaminen – ei saa jalansijaa yliopistossa, joka kuristuu hiljalleen tehokkuuden hirttosilmukassa sisäiseen kilpailuunsa. Ihmisten äärimmilleen venyttämistä on seurauksena lähinnä kateutta, stressiä ja yleistä pahoinvointia, jonka heijastumista opiskelijat pääsevät valitettavan osallisiksi.

Ensi syksynä on taas edustajistovaalit, joissa annetaan 60:lle opiskelijalle mandaatti käyttää ylioppilaskunnan ylintä päätösvaltaa. Oikkarissa huhutaan, että TYT:n riveistä olisi lähdössä vaaleihin erityisen iskukykyinen joukko. Syytä olisikin, korkeakoulujärjestelmän kehittämiseen kun tuntuu olevan motivaatiota ja osaamista lähinnä tiedekunta- ja ainejärjestöillä – vai mistä johtuu, että vapaaehtoisuuteen perustuvan yliopiston tulevaisuutta pohtivan ja ryhmän kokoonpanosta yli 80% sattui olemaan ainejärjestöjen edustajia? Teologian opiskelijoilla on opintoasioihin liittyvässä edunvalvontatoiminnassa pitkät perinteet ja ylioppilaskuntamme tarvitsee TYT:läistä osaamista nyt kipeämmin kuin koskaan aiemmin.

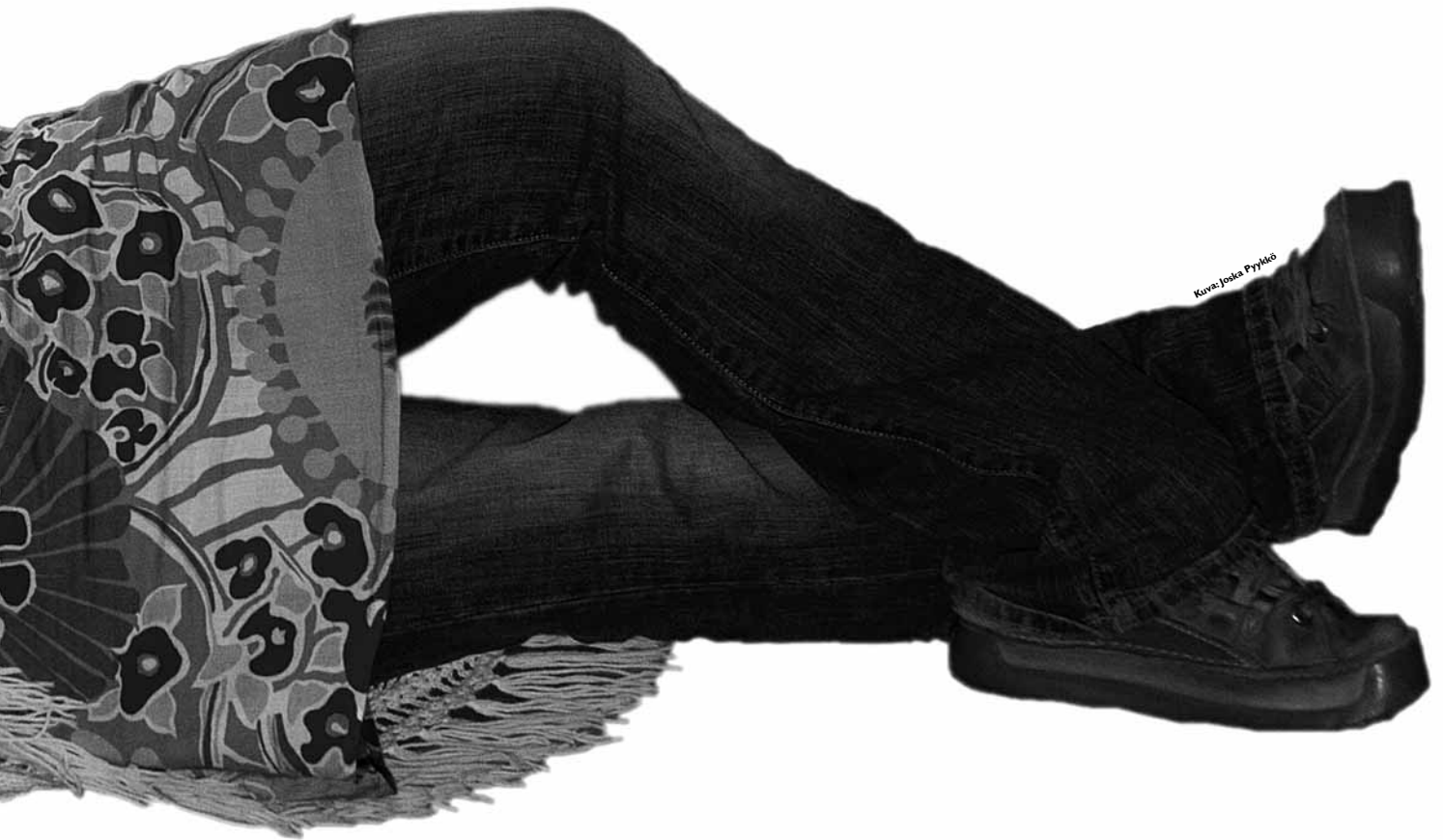
Hannu-Matias Nurmi

Kirjoittaja osallistuu ylioppilaskunnan viivytystaisteluun HYYn hallituksessa

””I’m a Catholic, but not
a good Catholic’, kuten
irlantilaiset sanoo.”

Erin Anttila, 29

Kuva: Jukka Pyykkö

TUNNUSTUKSET

Missä sinä lymyilit, mihin olit poistunut, sinä toivoni nuoruudestani? En löytänyt sinua, vaikka etsin sinua joka paikasta. Sinä, joka lohdutat ja ravitset niitäkin, jotka pimeillä kujilla kulkiessaan peljästyessään saavat lohdutustasi. Kovin halusin ja toivoin, että sinä jonain joutohetkenä tynnyttäisit myös minunkin levottoman mieleni, mutta sitä hetkeä jouduin odottamaan.

Kun minä tulin Helsinkiin, kaikkialla kuhisi ympärilläni häpeällisten teologianharrastajien sekasortoinen joukko. En minä vielä silloin opiskelut, mutta opiskelu oli mitä suurinta tietoa ja minä syvempää tietoa kaihoten vihasin itseäni siitä, että muka liian vähän tiesin. Vaikka minulla oli sisäinen tiedonjano ravinnon puutteessa, niin en minä kuitenkaan tuntenut tuota janoa, vaan olin ilman mittaamattoman tiedon kaipuuta, en siitä syystä että olisin siitä jo ravituksi tullut, vaan koska se minua tynnytti ja sitä enemmän, kuin enemmän sitä tarvitsin.

Sinä, yliopistoni, pakotit minut pistimien terillä lähtemään kotiseudulta-ni Helsinkiin kuvailemalla minulle kaikkia siellä olevia tieteen ihanouksia. Siellä opiskelevan nuorison vallattomuus oli häpeällistä ja hillitöntä. Häpeämättömästi he syöksivät sisään ja hurjina kuin jos olisivat mieltä vailla hämmentävät sitä järjestystä, minkä kukin opettaja oppilailleen heidän omaksi hyödykseen on säättänyt. Opiskellessaan he osoittautuivat sitäkin kurjemmiksi, koska he tekevät aivan kuin luvallisena sellaista, mikä ei tunnu olevan sopivaa. Jotkut jopa saivat hyviä arvosanoja ja eräät valmistuivat ajallaan.

Kerrankin eräässä soluassunnossa osuivat kaksi innokasta ylioppilasta samana iltapäivänä pohtimaan syvällisiä. Siellä löysivät he erään käsi- kirjoituksen, joka sisälsi H. Kotilan "Liturgian lähteillä" teoksen. Toinen

heistä alkoi lukea tätä kirjaa, joka herätti hänessä sellaista ihastusta ja innostusta, että hän kesken lukemisensa päätti itse ruveta ahkeromaan jättäen osa-aikaisen työnsä S-marketin kassalla. Silloin hän äkkiä puhtaasta innostuksesta ja pyhästä kiivaudesta palaen ja säihkyen pettymyksestä itseään kohtaan katsahti ystävänsä ja sanoi: "Sano, minä pyydän, mitä toivomme me saavuttavamme kaikella työllä ja puuhallamme? Eiköhän tehdä HOPS. Ja ilmoittauduta kandiseminaariin, perkele!"

Olen minäkin katsonut televisiota ainakin kolme kertaa kun olisi pitänyt lukea. Samoin mieleni olleessa kaikkea päättäväisyyttä ja toimintakykyä täynnä, olen minä kuitenkin ruumiillani monenmoista toimittanut, jota ihmiset eivät aina, vaikka tahtoisivatkin, voi toimittaa, jos ovat esim. raajarikkoisia tai vangittuja tai väsyneitä. Ja minä vaikeroin ja itkin kovia katumuksen kyyneliä. Oi ihmislapset, kuinka kauan te vielä tahdotte opiskella?

Mutta minä silloin – silloin kuulin naapuristani ääniä, jotka ikään kuin laulamalla lausuivat "ota ja lue". Aivan samana hetkenä kirkastuivat kasvoni ja vaivasin ajatuksiani. Palasin syvästi liikuttuneena paikoilleni, minne olin jättänyt tenttikirjani. Minä otin ne käsiini, aukaisin ja luin hiljaa sen kohdan, joka silmäni osui.

Kirjoittaja on kosminen nauraja

TEOLOGI TAVALLISIIN TÖIHIN

"Menit sitten mukaan liike-elämään. Vuolemaan rahaa."

Tämän tyypiset toivotukset saattelivat minua matkallani kohti raakaa työelämää. Olin toiminut opiskelijapapina, järjestöjohtajana ja kristillisen lehden päätoimittajana. Nyt olen ryhtynyt yrittäjäksi. Siitä on kymmenen vuotta.

Ihmettelyjen taustalla on vuosituhantinen perinne, joka erottelee jyvät ja akanat, pyhät ja pakanat, hengelliset ja maalliset työt. Sitä ei Lutherkaan kyennyt murtamaan vaikka antoi maalliselle työlle kutsumuksen arvon. Saamani epäilevät kommentit kertoivat, että papin paikka oli kirkon palveluksessa. Ja ehkä koulun.

Selvyiden vuoksi: mainitsemani viestit tulivat kirkolliselta suunnalta, eivät asiakkailtani.

Teologeja tarvitaan työelämän kaikilla sektoreilla, eniten kirkossa, tietenkin. Teologille sopivia työpaikkoja ja -tehtäviä on maa täynnä, koulutustaloja, viestintäyhteisöjä, HR-kehittäjiä ja asiantuntijatehtäviä. Teologin opinnot ovat loistava pohja, itse työ antaa lisäeväät.

Nykyään kutsun itseäni valmentajaksi, coachiksi ja joskus konsultiksi. Työtoverieni kanssa olemme erilaiset opiskelutaustat omaavien asiantuntijoiden joukko. Keskustelemme asiakkaidemme kanssa arvoista, johtamisesta, hyvinvoinnista ja etiikasta, pyrimme parantamaan työyhteisöjä ja tekemään niistä toimivia.

Teologitaustani antaa täsmävalmiudet käsitellä näitä teemoja. Erityisbonuksia tulee siitä, että monien teologien tavoin minulla on kokemuksia nuoriso- ja rippikoulutyöstä. Jos saat 14-vuotiaat nuijat pysymään hereillä, kun käsittelet kymmentä käskyä, niin pärjät kyllä pörssiyhtiöiden johtoryhmien kanssa.

Onneksi kenenkään ei ole ehdoton pakko tehdä tiukkaa valintaa kirkollisen ja maallisen karriäärin välillä. Kuvittelen, että monen työura tangeeraa näitä molempia. Papin on terveellistä olla joskus arkisemmissa hommissa ja tarjota kokemuksensa työyhteisöjen käyttöön. Sekulaarin uran tehneillä puolestaan on annettavaa kirkon kuvioissa.

Tietty minua vaivaa, ettei kirkko ole osannut hyödyntää tapaisteni teologien ammattitaitoa miettiessään omaa tehtäväänsä. Yrittäjyyteni alkuvuosina se kaiheri mieltäni pahasti. Nyt ymmärrän, että kirkolla ei oikein ole lokeroa tällaista ilmiötä varten.

Opiskelin teologiaa vuosina 1965-69. 60-luvun kuohunta ulottui tiedekuntaankin. Meitä oli monta leiriä pietisteistä yhteiskuntaradikaaleihin. Tiedekunta jyräsi omaa vakaata tahtiaan. Työelämää käsiteltiin kirkon kannalta. Myöhemmin olen ollut praktikumin tuntiopettajana ja muutaman vuoden ajan kirkkososiologian jatko-opiskelijana. Kuten muissakin teologeissa minussa elää ikuisesti pieni teologinen tiedekunta.

Lopuksi esitän kaksi toivomusta arvoisalle Helsingin yliopiston teologiselle tiedekunnalle. Ensiksin toivon, että jatkatte tuttuun tahtiin asiantuntevana ja kyseenalaistavana yhteisönä. Toiseksi toivon, että alatte entistä enemmän käsitellä

tavallisen työelämän kysymyksiä. Siitä on hyötyä sekä seurakuntapapiksi että työelämän muille sektoreille hakeutuville. Teologian paikka on keskellä elämää, siis myös työelämää.

Tapio Aaltonen

Pappi, työelämän parantaja

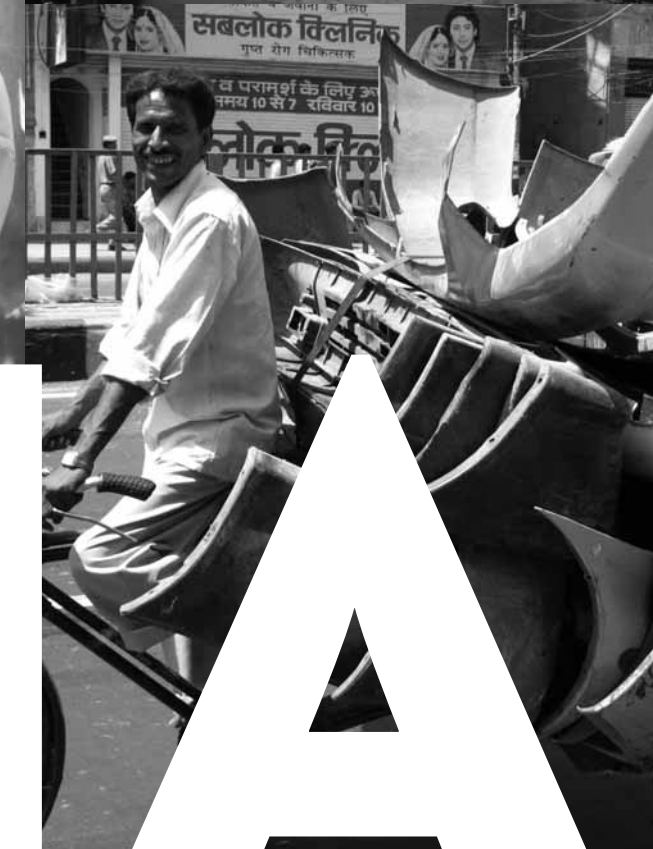
Hallituksen puheenjohtaja, Novetos

TAPIO VAHMON
SILMIN!

KESTÄÄKÖ INTIA-ILMIÖ?

INTIALAINEN HENGELLSYYS ON VETÄNYT LÄNSIMAALAISIA PUOLEENSA JO VUOSIKYMMENIÄ. NYT INTIA ON MUOTIA MYÖS TALOUSELÄMÄSSÄ. KIINA-ILMIÖN RINNALLE ON NOUSSUT INTIA-ILMIÖ: MAAN VOIMAKAS TALOUSKASVU JA SEN TAUSTAT, LAAJEMMIKIN TIETYT TALOUDELLISEN GLOBALISAATION PIIRTEET. SAMALLA POLJETAAN LUONNONVAROJA JA IHMISOIKEUKSIA. KESTÄÄKÖ INTIA-ILMIÖ?

ILMIÖSTÄ JA INTIASTA

Intia on maailman suurin demokratia ja toiseksi väkirikkain valtio. Maa on valtavan suuri ja jakautuu 28 osavaltioon. Erot eri maantieteellisten osien ja väestöryhmien välillä ovat huomattavia. Intiassa puhutaan satoja kieliä. Valtauskonto on hindulaisuus, mutta eri alueilla hallitsevat myös islam, sikhismi ja kristinusko.

Kastijärjestelmä kiellettiin virallisesti Intian perustuslaissa vuonna 1950, mutta sen vaikutukset ovat edelleen voimakkaat, etenkin maaseudulla. Kansainvälisestä painostuksesta huolimatta Intia pysyy

sitkeästi ydinasevaltiona.

Intian talous oli maan itsenäistyessä vuonna 1947 hyvin maatalousvaltainen. Edelleen 80 prosenttia väestöstä asuu maaseudulla. 1990-luvun alussa maan talouspolitiikassa tehtiin täyskäänös sosialismista talousmalliin, joka on suunnitelmatalouden ja markkinatalouden sekoitus.

Vuonna 2006 maan bruttokansantuote kasvoi 9,2 prosenttia. Se on maailmanlaajuisesti kovaa luokkaa. Yli 500 miljoonan työntekijän työvoimasta 60 prosenttia työskentelee maataloudessa, joka tuottaa 28 prosenttia kansantuotteesta. Palveluammatit tuottavat 54

prosenttia ja teollisuus 18 prosenttia. Intian talouden muuttumisen erityinen piirre onkin ollut siirtyminen suoraan maatalousvoittoisesta talousmallista palvelujen tuottamiseen ja korkeaan teknologiaan. Teollinen vallankumous näyttää jäävän kokonaan väliin.

Intia on vetovoimainen maa länsimaaisille yrityksille monesta syystä. Maan talous on kasvanut ja avautunut viime vuosina nopeasti. Kaupparajoitukset ovat selvästi vähenemässä. Maksukykyinen keskiluokka ja työikäisten määrä kasvavat, eli potentiaaliset markkinat ovat valtavat. Intian menestyneimissä osavaltiossa myös köyhien osuus väestöstä pienenee.

Teknologisen osaamisen ja koulutuksen taso on maassa osin huippuluokkaa. Entistä enemmän vaativaa tutkimus- ja kehitystyötä on

siirtymässä Intiaan, missä palkkataso on alhaisempi kuin länsimaissa. Kiina-ilmiössä on kyse siitä, että monien tehtaiden tuotantoa on siirtynyt länsimaista Kiinaan, ilmiöön liittyy myös se, että Intiaan on siirtynyt konttorityötä. Intiassa on tarjolla korkeasti koulutettua ja kielitaitoista työvoimaa. Myös paikallisilla yrityksillä menee hyvin. Talouskasvu perustuukin ennen kaikkea kotimaisiin markkinoihin.

RIKASTA JA RUTIKÖYHÄÄ

Keskiluokan osuus maan väestöstä ja sen ostovoima on kasvanut hurjasti. Keskiluokan hyvinvointi näkyy intialaisten kaupunkien kaduilla. Toimistoja ja ostoskeskuksia rakennetaan. Kännykät ja muut kulutustavarat ovat kysytyjä. Yli miljardin asukkaan maassa markkinat ovat suuret,

MIKÄ IHMEEN GURU?

Guru on ennen kaikkea opettaja, jolla täytyy olla edeltäjiä ja seuraajia. Guru ei siis voi olla itseoppinut. Rishikeshissa, Beatlesien kaupungissa, tapasimme Shantimayin. Hän on yhdysvaltalaisen 56-vuotias naisguru, joka yhdistelee opetuksessaan muun muassa kristinuskoa, hindulaisuutta, buddhalaisuutta ja alkuperäiskansojen uskontoperinteitä. Shantimayi on poikkeuksellinen tapaus. Hän on länsimaalainen nainen, mutta saavuttanut gurun aseman.

Shantimayin seuraajat ovat myös pääosin länsimaalaisia. Havaintojemme perusteella raha ja vallankäyttö ovat merkittävässä roolissa yhteisön arjessa. Erään opetustuokion aikana hänen ashramissaan yksi oppilas erotettiin ja toisaalla tuhdit seteliniput vaihtoivat omistajaa. Seuraajien silmissä Shantimayin valta ja auktoriteetti perustuvat jumallisuuteen, joka kumpuaa ikaikäisestä gurujatkumosta.

Perinteitä noudattaen oppilaat kunnioittavat ja palvelevat guruansa. Esimerkiksi Goverdhassa sijaitsevassa ISKCO:n sanskritikoulussa opetus tapahtuu opettajan ehdoilla. Oppilas maksaa palkkion opetuksesta vasta koulutuksen päätyttyä. Tätä ennen opettaja saa valita ketä opettaa. Koulutus kestää kolme vuotta ja tähtää sanskritin kääntäjän ja opettajan pätevytyteen.

Sanskritinkielisillä teksteillä on uskonnollinen merkitys, jonka ymmärtämisessä opettajaa tarvitaan. Kyse on siis tulkinnasta ja sen opettamisesta. Opettajan ja oppilaan suhde on jollain tapaa pyhä, eikä siinä korostu tiedollinen puoli kuten länsimaissa

Meillä gurut ovat ennemminkin yksilöitä, omilla ansioillaan asemansa saavuttaneita. Guru on edelläkävijä, alansa pioneeri. Gurulla on hallussaan jotain sellaista tietoa, jota muilla ei ole. Tällainen guru on siis myös opettaja, mutta irrallaan perinteistä. Auktoriteetti perustuu osaamiseen ja innovatiivisuuteen. Osaaminen on usein kytköksissä rahaan, minkä vuoksi gurua mielellään kunnioitetaan ja kuunnellaan.

Olisiko Linus Thorvaldsissa guruainesta? Entä Jari Sarasvuossa tai Marco Bjurströmmissä? Ehkäpä.

Veera Toivonen ja Katja Sibenberg

vaikkei koko väestö kulutukseen osallistukaan. Uudet aikakauslehdet ja televisio-ohjelmat markkinoivat kulutusmalleja, joihin on varaa vain muutaman kasvukauden koulutetulla eliitillä.

Vaikka Intia on Nokian tärkeimpiä kalliiden kommunikaattorien markkina-alueita, maassa on 300 miljoonaa ihmistä, jotka elävät alle dollarilla päivässä. Epävirallisesti vaikuttava kastilaitos ja suuret tuloerot tekevät intialaisista syntymästään saakka eriarvoisia. Rutiinköyhän kastittoman Intia-ilmio on täysin toista kuin nokia-kastin Intia-ilmio.

Maailman suurimman demokratian toimivuus ja talousreformien jatkuvuus on koko ajan veitsen terällä. Monessa mielessä Intia on edelleen kehitysmaa. Maalla on suuria yhteiskunnallisia, taloudellisia ja ympäristöongelmia. Keskiluokan nauttiessa vauraudesta ilmio on koko maan mittakaavassa pieni.

Virallisten arvioiden mu-

kaan äärimmäinen köyhyys laski Intissa vuosina 1993-2000 seitsemän prosenttia, mutta köyhyysrajan alapuolella tai sen tuntumassa elää edelleen kaksi kolmasosaa maan väestöstä, eli noin 700 miljoonaa ihmistä.

Peruskoulutus on retupe-rällä. Miehistä lukutaitoisia on 76 prosenttia, naisista vain 54 prosenttia. Koulutuksen lisäksi tilanne on huono myös muiden peruspalvelujen suhteen. Sähkön-saanti on epävarmaa ja liikennejärjestelyt surkeat. Terveydenhuollossa on parantamisen varaa, eikä puhdasta juomavettä riitä kaikille.

Taloukasvun aikana valtion toimet peruspalvelujen takaamiseksi ovat heikentyneet, eivät lisääntyneet. Köyhät joutuvat maksamaan peruspalveluista entistä enemmän. Usein paikalliset yhteisöt kärsivät siitä, että yritykset ovat ensisijaisessa asemassa esimerkiksi rajallisten vesi- ja sähkövarojen käytön suhteen.

Kuulu eri kansanosien,

sekä kaupunkien ja maaseudun, välillä kasvaa. 1990-luvulla nousutta hindunationalismia voi pitää suurelta osin globalisaation aiheuttaman kulttuurikriisin ja epätasaisesti jakautuneen taloukasvun vastareaktiona.

YMPÄRISTÖ- JA IHMISOIKEUSONGELMIA

Talous on tunkeutunut myös uusille elämänalueille. Seurauksena luonnonvaroja on ryhdytty hyödyntämään kestäättömästi. Tällä on ollut tuhoisia vaikutuksia joidenkin väestöryhmien elämään. Taloukehitys on Intian koko väestön näkökulmasta tarkasteltuna varsin hyödyttöä, jos samaan aikaan ei voida taata kestäväen kehityksen ja ihmisoikeuksien toteutumista.

Luonnonvarojen riittävyyteen ja niiden omistukseen liittyvät ongelmat ovat Intiassa vaikeita. Maa on liikakansoitettu ja monin paikoin eroosion, kemikaalien ja saasteiden tuhoama. Jätehuolto on lähes koko-

naan järjestämättä. Roskia on kaikkialla. Intiassa on 17 prosenttia maailman ihmisistä mutta vain neljä prosenttia vesivaroista. Puhtaan veden puute, pohjaveden saastuminen sekä vesihuollon yhtiöittäminen ja yksityistäminen ovat suuria haasteita Intialle.

Valtion taloukasvua tukevat kehityshankkeet sekä koti- ja ulkomaisten yritysten hankkeet ovat viimeisten 50 vuoden aikana ajaneet Intiassa kodeistaan yli 50 miljoonaa ihmistä. Suuri osa heistä kuuluu muutenkin huono-osaisiin alkuperäiskansoihin eli adivaseihin tai kastittomiin eli daliteihin. He ovat perinteisesti eläneet luontoa kestävästi hyödyntäen ylikuluttamatta ja saastuttamatta sitä.

Asuinalueiltaan karkotetut menettävät kotinsa ja mahdollisuuden perinteiseen elämäntapaansa. He päätyvät yleensä slummien asukkaiksi. Vaihtoehtoisen elinkeinon löytäminen on hankalaa. Lisäksi Intiassa on run-

saasti myös lapsityövoimaa.

"CLEAN INDIA, GREEN INDIA"

Ympäristön tilan heikkeneminen on yksi Intian vakavimmista ongelmista, jonka ratkaisemiseen maan omat voimavarat ja osaaminen tuskin riittävät. Valtiolla on kuitenkin halua sijoittaa ympäristöongelmien ratkaisemiseen. Intian metsä- ja ympäristöministeriö panostaa nykyään laaja-alaisesti ympäristönsuojelun strategioihin, saastumisen ehkäisyyn sekä puhtaampien teknikoiden edistämiseen.

Bioenergian hyödyntäminen on alkanut ja alan odotetaan kasvavan merkittävästi. Materialistisessa lännessä ilmastonmuutos alkaa olla kaikkien mielessä oleva todellinen uhka. Toimenpiteet sen hillitsemiseksi ovat kaikkien ajan tasalla olevien hallitusten listan kärkipäässä.

Ehkä länsi on jo kyllästynyt kulutushysteriaan? Oli miten oli, ekonäkökulma on in. Intiassa Delhin taivas on

saasteista harmaa. Moottorit hyrräävät kaikkialla, vaikka bensiini on kallista. Roskiksia ei tunneta, jäteläjiä on joka paikassa. Ekonäkökulmaa ei paljoa näy.

Delhissä hallituksen asettamat "Clean India, Green India" -banderollit sentään lepattavat teiden yllä. Jaipurin hotellihuoneessa laput kehottavat turistia ja yläluokkaa säästämään sähköä. Pushkarissa erästä vaatekaupasta saa muovipussin sijaan silkistä ommellun pussukan. Sadoille miljoonille intialaisille säästäminen ja kierrätys on elinehto, mutta vapaavalintainen ekologisesti eläminen on harvojen etuoikeus.

Laura Liikanen

Kuvat: Katja Sibenberg ja Lauri Laine

FAKTAT

It-palvelut työllistivät vuoden 2006 alussa Intiassa noin kaksi ja puoli miljoonaa maan yli miljardista asukkaasta.

Intian hallituksen mukaan kolmannes intialaisista elää äärimmäisessä köyhyydessä ja näkee nälkää, riippumattomien tutkijoiden mukaan neljännes. Lähellä köyhyysrajaa elää lähes kaksi kolmasosaa kansasta.

Intiassa on enemmän nälästä kärsiviä kuin koko Saharan eteläpuoleisessa Afrikassa.

Intian köyhyysrajan alapuolella elävistä kolme neljäsosaa kuuluu alkuperäiskansoihin eli adivaseihin tai kastittomiin eli daliteihin.

Intialainen yhteiskunta on perinteisesti muodostunut monen kerroksen väestä. Vaikka kastilaitos on virallisesti purettu, sen vaikutus on edelleen hyvin voimakas. Tuloerot eri väestöryhmien välillä voivat olla satakertaiset.

Intiassa elää 275 miljoonaa adivasia ja dalitia. Näistä noin 80 miljoonaa on adivaseja. He ovat yhteiskunnalliselta asemaltaan kastittomienkin alapuolella.

Jopa kolmannes adivaseista on pakkosiirretty kodeistaan Intian lähes 60-vuotisen itsenäisyyden aikana.

Lähde: www.global.finland.fi

OPINTOMATKAILUA INTIASSA

Delhin lentokentällä matkalaisia tervehtivät seinänkokoiset mainokset, joissa kaunis intialainen nainen harjoitti joogaa länsimaisessa jumppasussaan puhtaan ja neitseellisen luonnon keskellä. Kuvan seesteisyyden keskellä huomion kiinnitti otsikko "Incredible India". Myöhemmin matkan aikana mainoksen viesti avautui matkalaiselle monilla tavoilla.

Parin ensimmäisen Delhissä vietetyn päivän jälkeen matka johti Uttar Pradeshin osavaltioon. Päivät olivat usein täynnä ohjelmaa aamusta iltaan ja bussimatkoilla matkanjohtaja Jyri Komulainen piti usein mikrofonilla spontaaneja luentoja luodakseen taustaa kaikelle nähdylle. Opaana toimi hetken aikaa myös Helsingin Krishna-temppelin johtaja Tatwawada Das, jonka suhteiden avulla ryhmä sai todellista paikallistuntemuksellista etua. Uttar Pradeshista reitti kulki etelään Agran ja Taj Mahalin kautta Jaipuriin, sieltä Pushkariin ja lopulta Ajmerista junalla takaisin Delhiin.

Vierailu katolisella ashramilla antoi ainutlaatuisen kokemuksen intialaisesta karismaattisesta katolilaisuudesta. Käynti Intian ainoassa Brahmalle omistetussa temppelissä Pushkarissa toi eteen valaistuneen gurun ja vaihtoon sitoutuneen sadhun, joka oli asunut temppelissä kuusikymmentä vuotta.

Aisteja kuormittava ympäristö vaati ensi kertaa Intiassa matkustavalta aluksi orientoitumista. Liikenteen tauoton melu, ihmisten paljous ja ilman savun ja lannan haju täyttivät tajunnan. Uskonnollisuus näkyi Intiassa joka puolella. Katujen varsilla näkyi paljon alttareita ja puun juurelle asetettu yksinkertainen maalattu kivi saattoi olla kyläjumala.

Uskonnollisen monimuotoisuuden keskellä opintomatkaaja ymmärsi, että Intiassa kaikelle ei voi eikä tarvitsekaan etsiä rationaalista selitystä. Jotkut asiat on vain otettava kokemuksena vastaan.

Intia vei suomalaisen miehen miettimään syvällisesti sitä, miten kovin erilaisessa maailmassa omaa arkeaan elääkään. Intian kulttuurin tarkastelu yliopiston kirjastossa tuntui matkan aikana monesti absurdilta ajatukselta. Oma asema maailmassa tuntui ristiriitaisella tavalla toisaalta äärimmäisen etuoikeutetulta verrattuna moniin paikallisiin ihmisiin, mutta toisaalta aikatauluihin ja länsimaisen yhteiskunnan rakenteisiin kahlitulta.

Intialaiset tuntuivat näyttävän onnellisemmilta kuin kiireiset ja väsyneet ihmiset iltapäiväisen Helsingin kaduilla. Länsimainen saavutettujen etujen ylijäämä ei tuntunut äkkiä tuottavankaan lisää onnellisuutta vaan vähentävän sitä. Tuntui siltä, että perustarpeet ja kovalla työllä ansaittava elanto tuovat intialaiseen kulttuuriin jotain sellaista yhteisöllisyyttä, jota länsimaiden individualistisissa yhteiskunnassa ei ole.

Aiemmin toisen käden lähteistä omaksuttu tieto ja esiyymmärrys vaihtuvat matkalla omakohtaiseen kokemukseen. Matka oli monessa mielessä hyvin silmiä avaava kokemus. Se, minkälaisen jäljen satunnaisen opintomatkaillijan jalka jätti Intiaan, ei tunnu tärkeältä. Merkittävämpi on se jälki, jonka Intia tuntui jättäneen häneen.

Lauri Laine

Kirjoittaja vihittiin papiksi 1973. Hän on toiminut Sanan toisena päätoimittajana, Suomen Kuvalehden ulkomaantoimittajana, Kotimaan päätoimittajana ja Suomen Yhdyspankin viestintäjohtajana sekä viimeiset runsaat 11 vuotta Suomen Kuvalehden päätoimittajana.

MAMMONAN PALVELUKSESSA

Mammonan kumartaminen ja rahanvaihtajien touhut temppelissä ovat uskovaisten ikaikainen riesa. Ihminen muuttuu hitaasti – jos ollenkaan. Samat vaivat tuntuvat sukupolvesta toiseen. Rahan olemus on kiehtova: siinä on perkelellisyyttä, joka himottaa ja pelottaa. Rahalla voi tehdä paljon hyvää, mutta se voi myös turmella.

Kiertäessäni ulkomaantoimittajana maailman köyhyyden keskellä seitsemän vuoden ajan – keräilin teologiani sieltä roskalaatikoista – pohdin alituisesti epäoikeudenmukaisuuden syitä. Miksi ihmiskunta ei kykene ratkaisemaan köyhyyden ongelmaa, vaikka se olisi teknisesti mahdollista? Miksi rahan pitää jakautua niin epätasaisesti?

Idealistille tarjoutui oiva mahdollisuus pohtia rahan olemusta, kun sain kutsun silloiseen Suomen Yhdyspankkiin konserninjohtajan viestintäyhteismieheksi. Aika oli dramaattinen: pankkikriisi kolkutti ovella. Ajatus oli hurja Kotimaan nuorelle päätoimittajalle.

Ennen päätöstä kysyin neuvoa. Mikko Juva totesi filosofisesti: motiivit ovat aina sekalaiset, mutta on tehtävä niin kuin on tehtävä. Päätin loikata – koska halusin oppia tuntemaan mammonan olemusta. Sotareportteri hyökkäsi mammonan leiriin. Pastori sai tittelin ”pankinjohtaja”.

Pankkikeikka kesti neljä vuotta. Mennessäni pankkikriisi alkoi, lähtiessäni se loppui. Se ei johtunut minusta. Koko suomalaisen yhteiskunnan perusta horjui – olimme joutua kansainväliseen holhoukseen laman takia. Oppia tuli enemmän kuin nuori pappi oli uskaltanut toivoakaan.

Tärkeä opetus oli: mammonaan on suhtauduttava kylmästi. Raha on vaihdon väline ja arvon mitta. Sillä saa monenlaista tarpeellista ja siksi sitä pitää tuottaa tehokkaasti. Sitten vasta on mahdollista myös jakaa sitä oikeudenmukaisesti. Raha ei ole varastossa, sitä syntyy ja kuolee koko ajan. Se on liikkeessä. Hyvä huoneenhaltija antaa leivisköitä hoidettavaksi niin, että ne myös poikivat uusia leivisköitä. Tätä ei pidä väheksyä. Mutta se on vain yksi todellisuuden dimensio.

Vaikka raha on tehokas vaihdon väline, parempi kuin oravannahat, se on arvon mittana puutteellinen. Miten mittaat rahassa tähtitaivaan, ystävän rakkauden, musiikin kauneuden, lapsen kiintymyksen? Entä älyllisen oivalluksen, onnistumisen ilon? Ydinkokemusten arvoa ei voi mitata rahassa.

Toinen tärkeä opetus teologille oli: Jumala on aina köyhän puolella. Seurustellessani yhteiskunnan menestyjien kanssa – ja ollessani yksi heistä – on pakko nöyrytyä tämän tosiasian edessä.

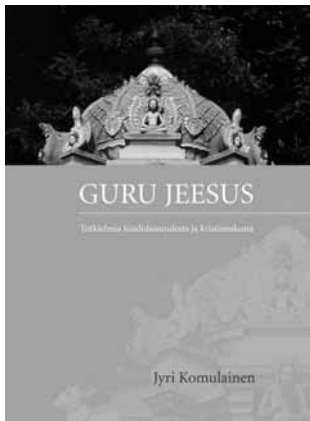
Kristus tulee meitä vastaan niissä, joilla ei ole mitään ja jotka eivät ole mitään. Se on olemassaolon syvin salaisuus: vähäisin on suurinta. Sairas terveen parantaa. Onnettomimpia ovat ne, joilla ei ole muuta turvaa kuin Mammona. Se pettää varmasti. Itsensä antaminen muiden edestä on suurinta.

Maailman roskalaatikoista kokoamani teologia sai vahvistuksen pankkimaailman huipulla.

Tapani Ruokanen

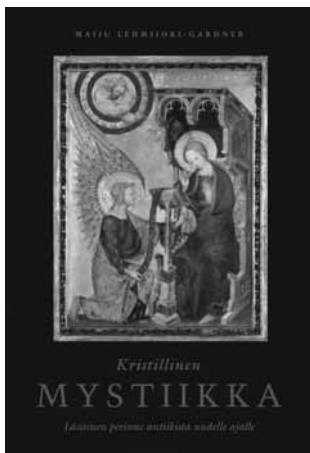

Jyri Komulainen: Guru Jeesus. Tutkielmia hindulaisuudesta ja kristinuskosta (Suomalaisen Teologisen Kirjallisuusseuran julkaisuja 251, 2006)

"Kristillistä dogmatiikkaa, jos se mieltä on relevanttia ja uskottavaa, ei voi enää harjoittaa ottamatta huomioon muita uskontoja (tai sellaisiksi luokiteltuja ilmiöitä)."

Maiju Lehmijoki-Gardner: Kristillinen mystiikka. Läntinen perinne antiikista uudelle ajalle. (Kirjapaja, 2007)

"Mystiikka ei ollut vain Raamatun tulkintaa, filosofis-uskonnollista teoriaa tai tunnepohjaisia kokemuksia – antiikista aina uuden ajan alkuun se oli käytännölliseksi koettu tapa vaikuttaa kirkolliseen ja yhteiskunnalliseen elämään."

TEOLOGINEN INTIA-ILMIÖ

KIRJA • Jyri Komulainen on koonnut yksiin kansiin kymmenen artikkeliaan hindulaisuuden ja kristinuskon kohtaamisesta. *Guru Jeesus* on ajankohtainen ja monipuolinen yleisesitys muotimaa Intian teologialle asettamista haasteista. Komulainen yhtyy vapautuksen teologiaan linkittyvään postkolonialistiseen näkökulmaan ja edelleen pluralismin kritiikkiin.

Alun artikkelit kuvailevat hindulaisuutta ja Intiaa yleensä. Kirjoittajan omat kokemukset tuovat kerrontaan eloa ja aitoa toiseuden kohtaamista. Hindulaisen ja kristillisen ajattelun eroavaisuudet jäävät hyvästä kerronnasta huolimatta lukijalle mysteeriksi. Intian uskonnollista tilannetta Komulainen käsittelee monipuolisesti.

Lopussa hindulaisuuden ja kristinuskon kohtaamista sekä intialaista kontekstuaalista teologiaa. Mystisen Intian ja materialistisen lännen stereotypian käsittelyssä kirjoittaja ei pääse kovin pitkälle. Sen sijaan uushindulaisuuden saapumista länteen Komulainen kuvailee elävästi. Artikkelit intialaisesta kristologiasta ja pneumatologiasta ovat onnistuneita. Teoksen viimeisissä artikkeleissa Komulainen pääsee omimmalle alueelleen: moniuskontoisuuteen, uskontodialogiin ja uskontoteologiaan. Artikkelit ovat päteviä, mielenkiintoisia ja ajankohtaisia. Lopuksi uskonndidaktiikan yliopistonlehtori antaa käytännön ohjeita kaukaisen katsomuksen käsittelyyn luokahuoneessa.

Guru Jeesus on taitavasti kirjoitettu teos. Komulainen onnistuu käyttämään selkeästi intialaisia käsitteitä, jotka aiheuttavat ymmärtämisenvaikeuksia alan kirjallisuudessa. Teos auttaa ymmärtämään Intiaa ja länsimaista postmodernia uskonnollisuutta. Näitä teologisia valmiuksia tarvitaan moniuskontoisessa globalisoituvassa maailmassa.

Laura Liikanen

MYSTIIKAN KOKO KUVA

KIRJA • "Mystinen" tarkoittaa arkikielessä usein jotain hämää tai epäselvää. Uskonnollista elämänmuotoakin tarkoittavana terminä "mystiikka" sijoittuu ajattelussa vaivattomammin ortodoksisuuteen kuin vaikkapa luterilaisuuteen ja meidän kulttuuriimme. Tätä taustaa vasten **Maiju Lehmijoki-Gardnerin** kristillisen mystiikan läntiseen perinteeseen keskittyvä ensimmäinen suomenkielinen kokonaisesitys on erittäin tervetullut.

Mystiikka liittyy ihmisen elämään kokonaisvaltaisesti. Se on luonteeltaan elävää ja sen määrittelemisen tyhjentävästi vaikeaa. Lehmijoki-Gardnerin ratkaisu käydä läpi mystiikan eri suuntauksia yksittäisten mystikkojen elämän, ajattelun ja erityispiirteiden kautta onkin toimiva. Näin mystiikasta ei tehdä yhtä yleistystä vaan se pääsee esiin koko kirjossaan.

Lehmijoki-Gardner tarkastelee mystiikan lisäksi sen juuria ja maaperää – juutalaisuutta ja hellenismia – josta se sai vaikutteita. Hän etsii ja löytää mystiikkaa sieltäkin, missä termiä ei eksplisiittisesti vielä käytetty – onhan termi peräisin vasta uudelta ajalta. Mystiikan historia saa kirjassa rinnalleen myös kristinuskon ja koko läntisen Euroopan historiaa. Sen kehitys on sidoksissa muun muassa yhteiskunnallisiin murroksiin – esimerkiksi vahvojen kansallismystiikoiden syntyyn. Mystikotkin ovat kaiken muun ohella merkittäviä vallankäyttäjiä.

Lukuisat alkuperäiskieliset termit sekä kattavat viitteet tekevät kirjasta täsmällisen. Kirjassa esitellään myös useita mystiikan klassisia teoksia, joita lopun kirjallisuusluettelo täydentää.

Monimuotoisesta mystiikasta syntyy hieno, rönsyilevä kokonaisuus.

Arto Nuutinen

MAAILMANLOPPU PARIISISSA

Maailmanloppuihin tottuu on omalaatuinen kertomus rakkaudesta ja Pariisista, elokuvista ja läheisriippuvuudesta; ennen kaikkea maailman järjettömydestä. Läheskään aina ei aivan ymmärrä miten kaikki mustahkolla huumorilla kerrotut tapahtumat seuraavat toisiaan – maailmanloppuja vain tapahtuu ja niihin tottuu.

Euroopan suurimman elokuvayhtiön tuottajana työskentelevä Elias kertoo, miten kenen tahansa elämän saa tiivistettyä yhteen elokuvaan: "Kun epäonnistuneet otokset, pitkät kohtaukset ja toistot leikattiin pois, ei jäänyt juuri mitään kiinnostavaa. Ihminen kuvittelee elävänsä yhdeksänkymmentä vuotta, mutta todellisuudessa hän elää vain kaksi tuntia"

Tämä kyyninen ajatus on kirjan lähtökohta. Mutta Eliaksen maailma ja arvot murtuvat. Maailmanloput pysäyttävät vanhan elämän ja herättävät uuteen eksistentiaaliseen kriisiin: Voiko elää pelkästään muita miellyttäen? Vaiheikkaiden tapahtumien jälkeen Elias löytää lopulta tarkoituksensa.

Toiveikas kirja? Nimi tuntuu viittaavan muuhun. Lopussa Elias tulee rakkautensa tunnustaneena takaisin Pariisiin ja koko elämä näyttää uudelta. Ulkoisesti mikään ei ole muuttunut. Kirjassa myös viitataan hämäästi, että kirjan maailmanloppu ei ollut laatuun ensimmäinen Eliakselle. Teos jättääkin auki kysymyksen, onko paraneminen oikeasti mahdollista ja riittääkö rakkaus naiseen tuomaan merkityksen elämälle – edes Pariisissa.

Martin Page pohtii kirjassaan hausvasti ja ajatuksia herättävästi modernia yhteiskuntaa. Kirjan parasta antia ovat hienot kielelliset leikkittelyt ja kaiken sekaan piiloteut vakavat ajatukset, jotka pääsevät oikeuksiinsa kirjan absurdissa maailmassa.

Miika Lahti

PUOLUSTUSPUHEENVUORO

Oi aikoja, oi tapoja! Kirja antaa tuokiokuvan parin tuhannen vuoden takaa Ostiasta, jossa pakana **Caecilius** ja kristitty **Octavius** väittelevät maailmankatsomuksista **M. Felixin** toimiessa keskustelun tuomarina. Kerronta on niin helposti seurattavaa ja luonnollisesti etenevää, että nenässään voi aistia merituulen raikkautta.

Tutut nimet, kuten **Platon, Sokrates, Filon**, ovat läsnä joko mainittuina tai tunnistettavissa kristittyjen salaisista jumalanpalvelusmenoista esitetyissä huhupuheisiin perustuvissa syytöksissä. Caecilius paheksuu kristittyjen kokouksien kauhistuksia: lasten silpomisia, aasin pään ja pappien sukupuolielinten palvomista. Kehtaavatpa kristityt vielä pitää ristiinnaulittua rikollista Jumalana eikä heidän Jumalaansa edes näe!

Väittelijöille Zeus, puujumalat ja gladiaattorinäytökset olivat arkipäivää. Monet teemat ovat kuitenkin silti ajankohtaisia, jopa polttavia: abortti, aviorikokset ja selibaatti. Myös teodikeaa ja ylösnousemusruumista pohditaan.

Dogmaattisia vastauksia Octavius ei tarjoa, mutta kertoo aidosta kristitystä elämästä: "Me liittymme halusta noudattamaan yhden ainoan avioliiton sitovuutta" ja "Monet meistä pysyttelevät jatkuvasti neitsyinä – – niin kaukana on saastainen himokkuus, että joitakuita hävettää siveäkin liitto". Edelleen Octavius julistaa pakonoiden rankaisevan vain paljastuneista aviorikoksista kun taas kristityille pelkkä ajatuskin on synti.

Apologetiikka ja tyyllisesti ansiokas argumentointi on nykyisin harvoilla hallussa. Kirja onkin hyvin suositeltavaa luettavaa kaikille, jotka haluavat tietää lisää kristillisestä elämästä ja miten siitä voi väitellä. Piispat?

Hannu Salmela

ARKEOLOGIAA/-PORNOA?

Maaliskuussa 2007 *Discovery Channel* -kanavalla ensi-iltaan saanut ja pitkänperjantaina Nelosella esitetty Emmy-palkitun kanadanjuutalaisen **Simcha Jacobovicin** ohjaama ja Titanic-ohjaaja **James Cameronin** tuottama dokumentti *The Lost Tomb of Jesus* lataa kovat panokset tiskiini.

Dokumentin keskeinen teesi on, että vuonna 1980 Jerusalemin lähistöstä, Talpiotista rakennustyömaalta löydetty hauta ja siellä olleet ossuaarit, luuarkut, kuuluisivat Jeesus Nasaretilaiselle ja hänen perheelleen. Hautalöytö ei ole aiheuttanut sensaatiota tutkijayhteisössä, mutta dokumentissa tutkijana esiintyvää Jacobovicia eivät arkeologien ja eksegeettien näkemykset tyydytä.

Taidokkaasti tehdyssä dokumentissa seurataan Jacobovicin kordinoinnan tutkimusprosessin eri vaiheita. Dokumentissa vierailaan mm. Israel Antiquities Authorityn varastolla, jonne myös Talpiotin haudan ossuaarit ovat säilytty. Lopulta itse Talpiotin hautakin kaivetaan uudelleen esiin, keskeltä nykyistä asuinalueelta. Vaihtelua kerrontaan tuo myös draamalliset rekonstruktioit Jeesuksen ja hänen läheistensä vaiheista, jotka ovatkin dokumentin parasta antia.

Dokumentissa haastatellaan monia asiantuntijoita, mutta merkilepantavaa on, ettei kukaan pääse esittämään kritiikkiä kokonaisuuteen yksittäisissä vain detaljikysymyksissä. Poikkeuksena tästä on eksegeetti **James Tabor**, joka suhtautuu myönteisesti Jacobovicin teoriaan.

<http://www.jesusfamilytomb.com/>

Perttu Nikander

REILUN KAUPAN LUTHER

Eettinen kuluttaminen on luterilainen tapa toimia globaalin markkinatalouden syövereissä!

Martti Lutheria hilataan oivaltavasti reilun kaupan mannekiiniksi. Asialla on Suomen Lähetysseuran työhön Tansaniaan lähtenyt **Mikko Pyhtilä**, joka on kirjoittanut näkemyksiä reilumasta maailmasta kirjassaan *Reilusti tasan*.

Pyhtilän mukaan "Lutherin teologian voi kiteyttää lauseeseen: 'Jumala haluaa meiltä vain uskoa, kaikki teot tulee kohdistaa lähimmäiseen'". Lisäksi Pyhtilä toteaa: "Luterilainen suhtautuminen lähimmäiseen on parhaimmillaan sitä, että etsimme aktiivisesti tapoja ja tietoa toisten ihmisten elinolojen parantamiseksi, ja kun löydämme keinoja, myös tartumme niihin".

Pyhtilä elää niin kuin kirjoittaa. Edellisessä työssään Utajärven seurakunnassa Pyhtilä sai vaihdettua kirkkokahviksi reilun kahvin riistosumpin tilalle.

Kirjassa on vinkkejä siitä, miten valinnoilla voi lisätä oikeudenmukaisuutta maailmassa. Perusteiden hakeminen kristilliseltä arvopohjalta on kuitenkin opuksen kiintoisinta antia. Auttamiskanavan ei kuitenkaan tarvitse Pyhtilän mielestä olla ainoastaan kristillinen.

Kirjassa herätellään myös kysymystä siitä, milloin ylittyy raja, jonka jälkeen kulutus ei enää tuokaan lisää hyvinvointia vaan kääntyy sitä vastaan.

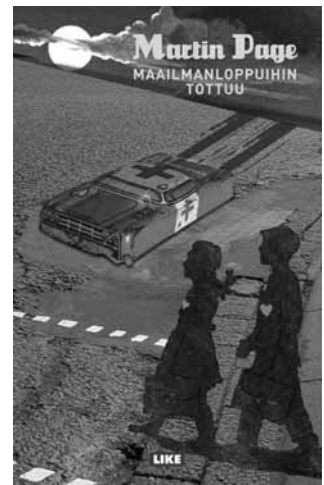
Roinavuoren keskellä tuskailevaa ihastuttaakin kohta, jossa Pyhtilä kuvailee, kuinka perhe luopui isosta osasta omaisuuttaan. Lähetyskurssille Helsinkiin he ottivat mukaansa vain sen, minkä autoonsa sai mahtumaan. Roinattoman vapauden kuvaus on katarttinen elämys.

Kaisa-Elina Rinkinen

Mikko Pyhtilä: Reilusti tasan (Suomen Lähetysseura, 2007)

"Tuskin silloinkaan, jos jonkun auto on jäänyt kiinni bancheen ja pysähdymme hinaamaan sen irti, mietimme onko hinausköysi kristillinen vai ei."

Martin Page: Maailmanloppuihin tottuu (Like, 2007)

"Jumalalta puuttui vain tuottaja. Kukaan ei sanonut hänelle: Älä kiirehdi, voit luoda maailman kabbessakin viikossa, jos haluat ... Ja ihan totta Jumala, kävisit vielä kertaalleen läpi käsikirjoituksesi ihmisisuuden, se jotenkin tökkii."

Marcus Minucius Felix Octavius – kristinuskon puolustus (Kustannus Oy Arkki, 2007)

"Mutta nämäpä keräivät vihoviimeisestä pohjasakasta sivistymätöntä väkettä ja berkauskaisia naisia, jotka sukupuolensa mukaisesti vaibtavat buikentelevästi mielipidettänsä." – Pakana Caecilius kristityistä.

RAKKAUDESTA YMPÄRISTÖÖN

Ympäristösuojelu on ylevää toimintaa, johon ei kuulu välittäminen Nuuksion kuusista, sillä niiden ainoa telos on design-pöydän raakamateriaalina. Metsäneläinten hyvinvointi ei myöskään ole kovin tärkeää, koska monen mielestä esimerkiksi Kauppatorin lokkien säilyttäminen tapahtuu parhaiten täyttämällä maahan ammutut linnut muovipusseilla. Sen sijaan yhteiskunnallisesti älykkäiden mielenkiinto kohdistuu ympäristössä liikkuvaan ihmiseen, joka ei halua saada rusketusrajoja kuusenleulasista ja on kyllästynyt ainaiseen niskaansa kaatuvaan paskaan.

Näiden kunniallisten ympäristöaktivistien agendalla on hielle haisevien ja pummeilta näyttävien ihmisten kieltäminen katukuvasta, jotta tyylikkää ja korkeintaan GT:ille tuoksuhtavat ihmiset saavat rauhassa nauttia toistensa olemassaolosta. Koska näyttävien ihmisten keskinäinen hyvinvointi terassilla on tietysti tärkeämpää kuin samoilla apajilla viihtyvien lokkien, suosittelee ympäristöaktivisti myös toisten jätteitä penkovie, tai niiltä näyttävien, ihmisten siirtymistä lintujen mukana autuaimmille metsästysmaille.

On merkittävää huomata, että lämmin auringonpaiste on elintärkeää myös vastaisuudessa ympäristösuojelijoille. Maapallon hyvinvoinnista onkin kannettava huolta eri energiamuotoja lobbaamalla, mikä tapahtuu konkreettisen ympäristösuojelun nimissä. Haihatteleminen abstrakteilla energia-käsitteillä ei kuulu ihmisläheiseen toimintaan, koska bio-polttoaineista ei mieleen tule kuin kossu, ja tuulivoimasta Amsterdamin viikonloppumatka. Tämän vuoksi aito ympäristöaktivisti kannattaa ydinvoimaa.

Ydinvoiman tärkein etu ei ole sen tehokkuus, vaan ajankohtaisuus. Vähänkin ympäristöä huomioiva on nimittäin havainnut jo syksyn Voguen kuvasarjoista, kuinka ydinvoima on äärimmäisen trendikäs luonnonsuojelun laji. Futuristista D&G -mallistoa säestävä J.Lindebergin happinaamareissa kuvattu miesten pukukokoelma antaa aktivistille oikean kuvan lähimmäisenrakkaasta ympäristösuojelusta; ydinvoimahankeen liitetyt mustat silmäpussit ja palaneet poskipäät yhdistyvät kesäsesongilla ylväästi valkoiseen kauluspaitaan. Yhdistelmä huokuu ajankohtaisuutta ja kertoo rankasta työstä ympäristösuojelun parissa.

Rakkaus luonnonkauneutta kohtaan mahdollistaa joukolle naisia myös Hussein Chantalayanin aurinkopaneelimekon käyttämisen biodiversiteetin nimissä. Kuka uskalsikaan enää väittää ympäristösuojelun olevan 70-luvulle jäməhtäneiden puuhastelua?

Miika Sahamies

NAG HAMMADIN SALATTUA VIISAUTTA

KYYHKYSEN HISTORIAALLIS-
KRIITTISEN TUTKIVAN
JOURNALISMIN RYHMÄ
ON LÖYTÄNYT KADON-
NEEN GNOSTILAISEN
TEKSTIN FRAGMENTIN.
NYT TÄMÄN SALAPE-
RÄISEN EVANKELIUMIN
KÄÄNNÖS JULKAISTAAN
PITKÄN JA KALLIIN TE-
KIJÄNOIKEUSPROSESSIN
JÄLKEEN ENSIMMÄISTÄ
KERTAA MAAILMASSA.

JUUDAS EPÄSELVÄN EVANKELIUMI

Illalla Jeesus ilmes-
tyi oppilailleen ja he
kysyivät häneltä:

"Opettaja, mitä, miksi
ja miten? Selitä meille!"
Jeesus vastasi heille:
"On yksi ja monta, ehkä
useampikin [...]"

Jeesuksen oppilaat
sanoivat hänelle: "Mitä
sinä oikein meille kerrot?
Sano, mistä tässä oikein
on kyse." Jeesus vastasi:

Minä vakuutan teille: [ku-
kaan] ei koskaan [...] [syö-
käämme] [...] taloja, vaan
[mistä][...] ei ole [...] Se¹ on
[...]. Lopettakaa [tuo] voi-
mia, jotka [...] [siispä] pyhät
taitavat [...] heimo [nähdään]
kolme [...], eli [piilos-
sa][...] lymyilee [hanuri].

Kun oppilaat kuulivat
tämän, he olivat kaikki
järkyttyneitä, kun he eivät
ymmärtäneet sanaakaan.

Henri Järvinen

¹ "Se" ei voi viitata talon, koska pronomini "se" on maskuliininsukupuinen, ja talo vastaavasti ei. "Se" luultavasti viittaa todennäköisesti edellisessä kohdassa turmeltuun neeseen sanaa tai sitten ei.

Mitä lähetystyö on tänä päivänä?

Tilaa
Lähetyssanomaa,
niin tiedät
mistä puhutaan.

Opiskelija-
hintana
32,-
11 numeroa
(ovh. 42 €)

Soita (09) 129 7317
tai klikkaa www.mission.fi/lahetyssanomaa

SUOMEN LÄHETYSSEURA

Tule tutkimaan

Palkkaamme osa-aikaiseksi tutkijoiksi Edgar Caycen välittämästä Raamattuun ja uskoomme liittyvästä tiedosta kiinnostuneita. Tutkimus- ja tiedotustoimintaa on jo noin 50 maassa.

Teologian opiskelijana tai Raamattumme ulkopuolisen tiedon vertailusta kiinnostuneena olet tervetullut mukaan tähän ennakkoluulottomaan tutkimustiimiin? Yhteydet toimivat ja tiedot kulkevat sähköpostiliitteinä, joten tehtävää voi hoitaa etätyönä.

Tutkimustoimintaan tai pelkkään käännoستهتävään otetaan myös vapaaehtoisia.

Edgar Cayce tiedotus
Trumpettitie 2 00420 Helsinki
(09) 5308 1570, toimisto@edgarcayce.fi
www.edgarcayce.fi

Siinä on yhteiskunnallisen vastuuta omasta toiminnasta, varsinkin jos ajatellaan vastuuta teologisessa eessä, Luojan edessä.

OSTKUT HYVÄLLÄ MATUNNOLLA

itykset eivät ole hyvänteleväisyysjärjestöjä, joissa tuisuus lähtee liikkeelle

YHTEISKUNTAVASTUU

OSTARIPAPPI

INTIA